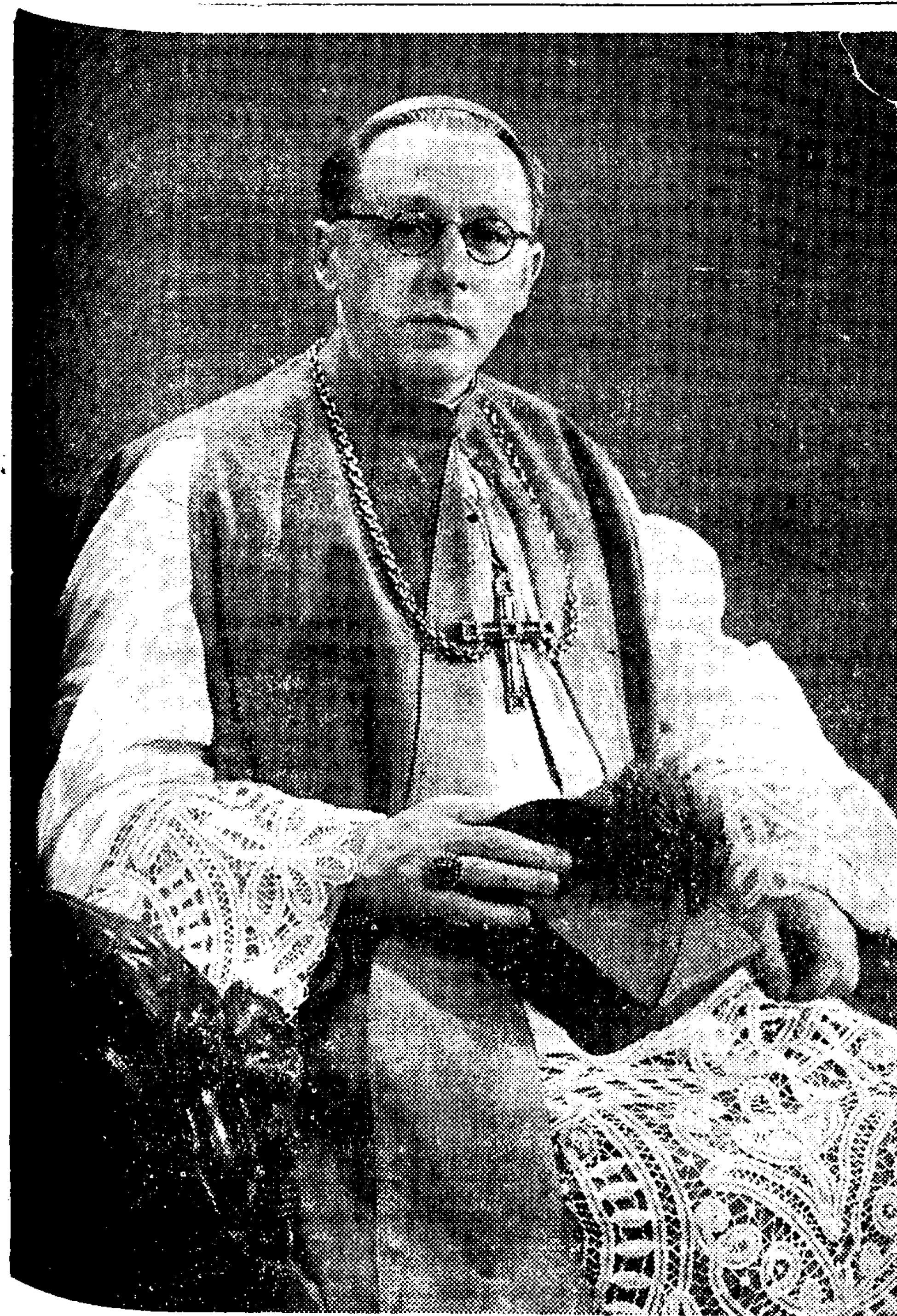
75STE JAARGANG No. 9932 DINSDAG 30 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24199

Zijne Hoogwaardige Excellentie MGR DR B. J. ALFRINK

Willemstad - Bisschopsstad

MGR. DR. ALFRINK KOMT NAAR WILLEMSTAD

Aartsbisschop van Utrecht zal feestelijkheden bijwonen

Op een telegrafische uitnodiging om de plechtigheden en feestelijkheden bij te wonen, die op 18 en 19 oktober zullen plaats vinden ter gelegenheid van de verheffing van Willemstad tot Bisschopszetel, heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. D. B. J. Alfrink, Aartsbisschop van Utrecht eveneens telegrafisch doen weten, dat hij deze uitnodiging gaarne aanvaardt.

De reis van de Utrechtse Aartsbisschop vormt een geschenk van een aantal Curaçaose en op Curaçao gevestigde katholieken, die daarmede hun dankbaarheid willen uiten voor alles, wat de Katholieke Kerk van Nederland voor de eilanden der Nederlandse Antillen heeft gedaan gedurende de tijd, dat deze eilanden een Apostolisch Vikariaat vormden.

Het ligt in de bedoeling, dat Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr Alfrink ook een bezoek aan Aruba brengt. Over een eventueel bezoek aan Bonaire, alsmede de mogelijkheid, dat de Aartsbisschop op zijn terugreis naar Nederland nog een bezoek aan Suriname zal brengen, is nog niets bekend. Nadere bijzonderheden zullen zo spoedig mogelijk worden gepubliceerd.

VERGEET UW BIJDRAGE NIET VOOR DE LUISTERRIJKE VIERING VAN WILLEMSTAD-BISSCHOPSSTAD

Ministerie gevormd?

Willemstad. — Naar wij uit doorgaans zeer betrouwbare bron vernemen, is de kabinetsformateur, de Heer R. J. Isa, geslaagd in het vormen van een ministerie.

Alle ministers uit het vorige kabinet zouden op dezelfde posten terugkeren, met uitzondering uiteraard van de Heer Booi. Voor de portefeuille van Onderwijs en Volksontwikkeling schijnt nog geen bewindman te zijn voorgedragen.

Russische geleerden vervaardigden nieuw element

Moskou. — Geleerden van het Sowjet-instituut voor kernenergie zijn er in geslaagd het 102e element te vervaardigen, zo heeft het officiele Sowjet-persbureau Tass bekend gemaakt. Men heeft dit bereikt door plutonium met zware zuurstof ionen te bombarderen. Professor Flerof van het instituut heeft verklaard, dat men op deze manier nog andere elementen, voorbij het 102e. zal kunnen bereiken.

Volgens de theorie van Mendelef bestaan er in de natuur 92 elementen. Sedert de opkomst van de moderne natuurkunde zijn echter elementen ontdekt die in de natuur niet bestaan, de zogenaamde „Transuranen". De elementen die dichtbij het uranium liggen, bezitten een betrekkelijk lange levensduur en zijn vrij sabiel, zoals b.v. plutonium. Doch hoe verder men zich van no 92 verwijdert, des te vluchtiger worden de elementen. De levensduur van sommige van hen is slechts een fractie van een seconde.

Terdoodveroordeelde kreeg toestemming in het huwelijk te treden

Londen. — Een ter dood veroordeelde heeft toestemming ontvangen om met een jong meisje van 22 jaar in het huwelijk te treden. De veroordeelde is de 23-jarige Donald Forbes, over wie het doodvonnis werd uitgesproken wegens moord op een nachtwaker. De jury beval met algemene stemmen clementie aan, maar de rechter veroordeelde hem tot de doodstraf. Forbes heeft gratie verzocht en wacht thans het resultaat af in de gevangenis te Edinburg.

Het huwelijk zal zo spoedig mogelijk voltrokken worden.

Reakties op uitslag van de Franse volksstemming

Voldoening in kringen van de Westelijke Regeringen

Het referendum heeft geweldaad een wettig karakter gegeven, aldus Radio Moskou

Parijs. — Voldoening in kringen van de westelijke regering, teleurstelling en vrees in de communistische landen, afwachtende houding bij de neutralen, Aldus zijn de eerste reakties in het buitenland op de uitslag van de Franse volksstemming over de grondwet van De Gaulle samen te vatten.

In westelijke hoofdsteden., zowel te Washington, Londen en Bonn als in Zuid-Amerika en Scandinavie, toonde men zich vooral verrast door het grote percentage ja-stemmen. Men had wel een ja-meerderheid verwacht maar niet zulk een grote. **In de meeste regeringskringen verheugt men zich daar over omdat men er voor Frankrijk een factor van stabiliteit in ziet waaraan het boven alles behoefte heeft. Aan de andere kant legt men de uitslag van het referendum tevens uit als een ernstig prestigeverlies voor de Franse communisten.**

Men verheelt zich overigens niet dat de nieuwe instellingen in Frankrijk voor een zeer zware taak gesteld zullen worden, om te beginnen wat Algerië betreft. Wat aangaat de plaats die de verschillende politieke groeperingen in de nieuwe instellingen zullen gaan innemen blijkt in zekere kringen van het westen, met name onder socialisten, enige bezorgdheid te bestaan.

Onder de afwachtende „neutralen" telt men met name de Arabische landen.

De vertegenwoordiger van de voorlopige Algerijnse regering der opstandelingen bij de V.N. in New York vindt de uitslag van het referendum in Algerië met 98 pct der stemmen voor doen denken aan „bepaalde stemmingen van andere regeringen in andere omstandigheden uit een droef verleden. Het is dus nu nog slechts aan de Franse regering om zijn expeditieleger uit Algerië terug te trekken dat naar het schijnt voor 98 procent door goede en trouwe onderdanen van de republiek wordt bewoond.

De Franse regering heeft de minister-president van Guinea, Sekoe Toere, officieel meegedeeld, dat Guinea zich van de andere Westafrikaanse gebieden heeft afgescheiden door tegen de door generaal De Gaulle voorgestelde grondwet te stemmen.

De officiële mededeling is te Conakry overhandigd. Er wordt in gezegd, dat Guinea niet langer financiële en administratieve hulp van Frankrijk zal ontvangen en dat maatregelen zullen worden genomen tot terugtrekking van Franse ambtenaren en technici.

Een plan voor geleidelijke en methodische overplaatsing van deze functionarissen zal over twee maanden in werking zijn. Om het bestuur en de financiën van het gebied niet te verstoren zullen de ambtenaren voorlopig in functie blijven, aldus de boodschap.

In een commentaar op de uitslag van het referendum over de grondwet van generaal De Gaulle heeft radio-Moskou gezegd, „dat evenals bij alle volksstemmingen, de eenheid van de meerderheid maar schijnbaar is. Degenene die gisteren in verwarring hun stem hebben uitgebracht, zullen morgen scherper zien.

Er zijn nog steeds dezelfde problemen, de economische crisis en de corlog in Algerië, aldus de Russische zender.

Volgens Radio-Moskou heeft het referendum een geweldaad een wettig karakter gegeven.

Volgens de laatste uitslagen van het referendum voor districten in Algerië waar in het geheel 4.182.110 kiezers zijn geregistreerd. hebben 3.206.050 Europeanen en Mohammedanen ja gestemd en slechts 112.573 neen.

De uitslag wordt in Algiers beschouwt als een verpletterende nederlaag van het Algerijnse Bevrijdingsfront (F.L.N.) en als een motie van vertrouwen van alle Algerijnen, Europeanen zowel als Mohammedanen, in De Gaulles bekwaamheid om de Algerijnse vraagstukken aan te pakken.

In gewoonlijk betrouwbare kringen in Algiers is gezegd, dat naar verluidt De Gaulle opdracht heeft gegeven, dat in Algiers geen officiële uitleg wordt gegeven van het resultaat van het referendum. Generaal Salan, de vertegenwoordiger van de premier in Algerië, heeft de plannen laten varen voor een betoging die vandaag gehouden zou worden en waarbij hij het woord zou voeren.

De Gaulle zou ook gelast hebben, „geen betogingen te houden voor integratie" van Algerië met Frankrijk — een van de eisen van de Europese extremisten —, zolang hij zelf niet gesproken heeft.

De Gaulle zou donderdag naar Algiers vertrekken en vrijdag in Constantine spreken.

Amerikaanse troepen tegen eind oktober uit de LIBANON ?

New York. — De Amerikaanse regering heeft Hammarskjoeld meegedeeld, dat zij het voornemen heeft al haar troepen eind oktober uit Libanon terug te trekken, „indien de internationale toestand met betrekking tot de veiligheid van Libanon blijft verbeteren", zo heeft de secretaris-generaal van de V.N. in het verslag over zijn reis naar het Midden-Oosten, dat hij vandaag overlegde, bekendgemaakt.

FRANS GUINEA wordt heden onafhankelijk

Conakry. — Frans-Guinea, dat als enige van de Franse gebiedsdelen de grondwet van De Gaulle heeft verworpen, wordt heden te middernacht een onafhankelijk land.

Het gebied telt 2.500.000 inwoners. De beëindiging van de Franse financiële hulp zal moeten worden gecompenseerd door ontginning van rijke bauxietlagen, die in het gebied zijn gevonden. De bauxiet-winning is in handen van Amerikanen.

—:—

Port of Spain. — Een Amerikaanse delegatie en vertegenwoordigers van Brits-West Indië voeren thans besprekingen over Amerikaanse hulpverlening.

Tijdens de voetbalwereldkampioenschappen in Zweden heeft de Duitse ploeg door het harde spel, dat zij vertoonden, geen sympathieke indruk achtergelaten. In Denemarken wordt thans een satirische revue over de Duitse voetbalmethoden vertoond. Een van de populairste speelsters, die hieraan meedoen, is de 17-jarige Judy Gringer, die op bovenstaande foto in voetbaltenue staat afgebeeld.

Niet geheel zonder feestelijkheden en opstootjes is generaal Fuad Cheab in het parlementsgebouw officieel beëdigd als president van de Libanon.

Foto: Bij zijn verkiezingsoverwinning werd de generaal links door zijn voorganger president Chamoun geluk gewenst.

Besluit van Federaal Gerechtshof te Omaha:

Het verhuren van middelbare scholen aan partikulieren een week uitgesteld

Little Rock. — Een federaal gerechtshof te Omaha in de staat Nebraska heeft besloten, een aktie van de schoolraad van Little Rock om vier van de middelbare scholen in deze stad aan partikulieren te verhuren, een week tegen te houden voor een nader onderzoek.

De schoolraad had tevoren de vier scholen verhuurd aan een groep particulieren die van plan is, deze scholen op basis van rassenscheiding te heropenen.

Het Hof te Omaha deed zijn uitspraak naar aanleiding van een verzoek van kleurlingenleiders.

Intussen heeft het opperste gerechtshof te Washington met algemene stemmen verklaard, dat Amerikaanse leerlingen een onvervreemdbaar en in de grondwet verankerd recht bezitten om op school niet aan rassenscheiding te worden onderworpen en dat de wetgevende noch de uitvoerende macht van enige Amerikaanse staat, noch zijn rechters, hetzij rechtstreeks hetzij indirect, aan dit recht afbreuk kan doen.

De juridische raadgevers van de leerkrachten van de vier middelbare scholen te Little Rock hebben hun cliënten geadviseerd, voor het ogenblik geen onderricht te geven op de door de groep particulieren gehuurde scholen.

Op advies van zijn advocaten zal de schoolraad van Little Rock zich voegen naar het bevel van het federaal gerechtshof te Omaha, aldus is later bekendgemaakt.

NASSER: Arabisch nationalisme groeit sneller dan verwacht werd

Cairo. — President Nasser van de Ver. Arabische republiek heeft in een vraaggesprek met een verslaggever van Blitz, een in Bombay verschijnend weekblad, verklaard dat het Arabische Nationalisme sneller groeit dan verwacht werd.

Wij zijn zelfs een beetje bezorgd geweest over de manier waarop de gebeurtenissen zich hebben ontwikkeld, aldus Nasser. Men heeft mij beschuldigd van ophitsing tot revolutie, maar de waarheid is dat het Arabische Nationalisme al zoveel eeuwen onderdrukt is geworden, dat de sluizen nu zijn doorgebroken en de vloed voortraast. Wij kunnen hem niet meer tegenhouden, zo zei Nasser.

Hij verklaarde oprecht te willen dat de situatie zich stabiliseert en de dingen weer hun normale beloop krijgen, zodat men aandacht kan schenken aan de zo noodzakelijke politieke consolidatie, de economische stabiliteit en de opvoering van de produktie. Maar dit zijn nu juist de dingen die de Westelijke mogendheden willen voorkomen. Zij willen het Midden-Oosten verdeeld houden, aldus Nasser.

De president van de V.A.R. vergeleek in dit verband de houding van het Westen tegenover de Arabieren met die van de Sowjet-Unie.

President Eisenhower heeft gesuggereerd, dat ik zowel een Hitler als een Stalin ben. De vergelijking met Hitler is belachelijk, aldus Nasser. De Arabische landen zijn zwak en minder ontwikkeld. Zij willen op basis van gelijkheid goede betrekkingen met het Westen onderhouden.

Over de Russen merkte Nasser op dat hij zich geen enkel geval kon herinneren, waarin de Russen getracht hebben de moeilijkheden van de Arabische wereld uit te buiten Wat de beweegredenen bij de steun die zij ons geven ook mogen zijn zij waarderen ons als een onafhankelijk volk. Zij lichten ons altijd in over elke actie die zij met betrekking tot ons gebied willen ondernemen, terwijl het Westen altijd onafhankelijk is opgetreden en ons pas na tot actie te zijn overgegaan, van een en ander in kennis heeft gesteld

Nasser verklaarde, dat de V.A.R de bouw van de dam van Assoear in twee perioden hoopt te voltooien

Opvolger van Kardinaal STRITCH

Rome. — De Paus heeft Mgr. Albert Gregory Meyer, de huidige aartsbisschop van Milwaukee, benoemd tot aartsbisschop van Chicago, als opvolger van kardinaal Stritch die in het voorjaar te Rome overleed nadat hij kort tevoren de functie van pro-prefect van de congregatie voor de verbreiding des geloofs op zich had genomen.

Thans levenslang voor JIM WILSON

Montgomery (Alabama). — De doodstraf voor de kleurling Jimmy Wilson, die wegens het stelen van nog geen twee dollar ter dood was veroordeeld, is gisteren door gouverneur Folsom van de Amerikaanse staat Alabama veranderd in levenslange gevangenisstraf.

De gouverneur van Alabama die de doodstraf van Wilson veranderde in levenslang, heeft niet de bevoegdheid de doodstraf in een kortere straf dan levenslang te veranderen. De 55-jarige Wilson komt na 15 jaar in aanmerking voor vrijlating op erewoord.

Commandant van Amerikaanse Corps Mariniers te TAIPEH aangekomen

Taipeh. — Generaal Randolph McCall Pate, de commandant van het Amerikaanse corps mariniers, is vandaag te Taipeh aangekomen voor een bezoek van vier dagen. De generaal zal besprekingen voeren met Tsjiang Kai-Sjek en Chinese en Amerikaanse persoonlijkheden alvorens zich naar Zuid-Formosa te begeven.

Generaal Pate zei niets te weten over een Amerikaans voornemen, waarvan in bepaalde persberichten melding is gemaakt, om het eiland Quemoy binnenkort door burgerpiloten met deelneming van lucht en marine-strijdkrachten van proviand te voorzien. Generaal Pate zei, dat deze wijze van bevoorrading niet nodig was, aangezien de Nationalisten zelf erop toezien, dat in de behoeften van het eiland wordt voorzien.

DIERENDAG OP 4 OKTOBER

Een rappel aan de onverschilligen

Willemstad. — Ieder jaar op 4 october doet de Dierenbescherming een oproep aan het geweten der wereld. Zij dwingt dan aandacht af voor het onbetwistbare feit dat ook het dier recht heeft om te leven en dat het overal en altijd waar het dier in aanraking komt met de mens, aanspraak op diens bescherming moet kunnen maken.

Dierenbescherming ontmoet in haar arbeid en in haar beroep op de mens om tegenover het weerloze dier „menselijkheid" te betrachten veel weerstand; dat is met iedere strijd het geval, niet in de laatste plaats met de strijd tegen het kwaad in de wereld.

De grootste weerstand wordt ondervonden bij de grote groep der **onverschilligen.** Deze zijn zéér groot in aantal en zij vormen als het ware een moeilijk te doordringen muur, waarachter de dierenbeulen zich veilig voelen.

Toch echter niet zo veilig als zij zich denken. Want de organisaties, die zich ten doel stellen wreedheid tegenover de dieren te bestrijden en te beletten kunnen ieder jaar bogen op een lange reeks van gevallen waarin zij konden ingrijpen en het lot der dieren konden helpen verbeteren.

Maar de inspecteurs kunnen niet overal tegelijk zijn. Zij moeten de medewerking hebben van het overgrote deel der bevolking en het is in de eerste plaats tot de grote groep der onverschilligen tot wie zij zich met haar jaarlijkse oproep wendt.

Juist deze groep wil zij er van overtuigen, dat het verkeerd is negatief te staan tegenover dierenbescherming in de onjuiste mening „dat het wel niet zo erg zal zijn".

Wij willen de lezers de gruwellectuur besparen, die wij uit de lange lijst van wandaden (die nauwkeurig werden geregistreerd) zouden kunnen voorleggen.

Tot de groep der onverschilligen rekenen wij ook de schrijvers over de stierengevechten, die in enkele regels de marteling der stieren en paarden wel als een „ruw spel" kwalificeren, maar die dan een kolom vol wijden aan de „moed" der stierenvechters en de „vrolijke sfeer in de arena's". En hoeveel toeristen menen niet, dat men b.v. Spanje niet bezocht kan hebben zonder stierengevechten te zien, waardoor zij meehelpen aan het in stand houden van zulke „volksspelen", aldus ook de mening van dierlevende Spanjaarden zelve.

Voorts rekenen wij tot de onverschilligen, zij die hun hond aan de ketting leggen.

Nog meer onverschilligen? De veehouders, die uit sleur hun stallen niet zodanig inrichten, dat in geval van brand de dieren in enkele minuten naar buiten kunnen worden gedreven.

Voorts noemen wij onverschilligen zij, die tegen Kerstmis hun zorgvuldig opgekweekte konijnen voor de ogen hunner kinderen vaak ondeskundig slachten door de diertjes op te hangen.

En dan: de bezoekers van circussen en paardenrennen.

Zij beseffen niet, dat al die onzinnige circuskunsten niets anders is dan geweldplegen tegen de natuur der dieren. Is het niet zielig een olifant op een tonnetje te zien staan? En tot welke kookhitte wordt het paard in races opgehitst om zijn eigenaar te laten verdienen.

Tot al die onverschilligen willen wij ons richten en hen vragen zich te bezinnen om zich voortaan meer rekenschap te geven van het dierenleed in zijn vele verschijningsvormen.

Ook een appèl aan de autobestuurders is op Dierendag op zijn plaats.

Tientallen honden en poezen worden dagelijks overreden, waardoor de eigenaars, vooral de kinderen, dan groot verdriet ondervinden.

Tot slot. Brengt allen op Dierendag een geldelijk offer aan de organisatie, die het dierenleed bestrijdt. Hebt ge dit offer gebracht, dan hebt ge daarmee blijk gegeven niet meer tot het leger der onverschilligen te behoren en mede de strijd te hebben aangebonden tegen hen, die uit wreedheid of domheid zich schuldig maken aan wandaden jegens dieren.

Het Bestuur van de Vereniging voor Dierenbescherming op Curaçao.

De Nederlandse moppentapper Max Tailleur is op Schiphol aangekomen na een toernee door Zuid- en Midden-Amerika, waar hij — zoals wij het ook op Curaçao hebben kunnen meemaken — voor vele landgenoten een grote attraktie was. Foto: direkt na aankomst moest Max van zijn blijdschap kennis geven!

Bizonder programma van RADIO HOYER

Willemstad. — Door Radio Hoyer I en II wordt hedenavond om 7 uur 20 (lokale tijd) een programma van Stella Priest uitgezonden, dat direkt **wordt gerelayeerd via Radio Nederland** Wereldomroep.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 28 september 1958 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" een bijzondere wedvlucht gehouden voor oude en jonge vogels vanaf Bonaire. Dit was een wedvlucht uitsluitend voor vogels, die zich in de series van het afgelopen seizoen ten minste driemaal in de eerste tien prijzen van een wedvlucht hadden geplaatst. Slechts zes leden beschikten over dergelijke vogels en het totaal aantal ingekorfde duiven was dan ook slechts 21, te weten van Rodriguez 7, Vis 6, Gebr. Royer 3, Zieck 2, Van Lit 2 en Willems 1. De overige leden hadden of geen vogels, die bedoelde prestatie leverden of waren deze kwijt geraakt. De hoogstgemiddelde snelheid voor deze wedvlucht bedroeg ruim 135 meter per minuut. De uitslag was als volgt (ter verduidelijking wordt opgemerkt, dat slechts één-derde de ingekorfde vogels prijs kan vliegen)

1. Gebr. Royer met duivin 1958—21[illegible]
2. Vis met doffer 1958—711
3. Vis met duivin 1958—72[illegible]
4. Vis met doffer 1958—70[illegible]
5. Vis met duivin 1958—72[illegible]
6. Rodriguez met doffer 1958—10[illegible]
7. Zieck met duivin 1958—60[illegible]

Aankomst „SANTA PAULA"

Willemstad. — De „Santa Paula" wordt hedenmiddag om 16 uur op Curaçao verwacht en vertrekt nog hedenavond om tien uur.

POLITIEBERICHTEN

Willemstad. — Om 10.50 uur gisterochtend werd de patrouille gedirigeerd naar het Holland restaurant waar bleek dat een man een portie eten had besteld, doch weigerde te betalen.

Voordat de patrouille er plaatse kwam had hij zich bedacht, betaalde en was heengegaan.

Om 7.15 uur werd in de Marktstraat een vernieling gemeld. Het bleek dat men in de afgelopen nacht met een steen door de etalageruit van de Carribean poultry store had gegooid.

De ruit is totaal vernield. Waarde van de ruit Fl. 30.—

Om 10.15 uur gisterochtend werd door een rechercheur geconstateerd dat bij de barkjes een jongen liep te leuren met een doos waarin enkele blikken sla-olie zich bevonden. De jongen, oud veertien jaar verklaarde dat **hij de blikken** olie kort tevoren van een man had gekregen om te verkopen, waarna ook hij een gedeelte van de opbrengst zou krijgen.

De jongen wees een man aan, die de doos met olie samen met een andere man uit een winkel aan de Ruyterkade had weggenomen. De jongen is na verhoor heengezonden, terwijl de beide mannen gratis nachtlogies kregen. Het bedrag waar het omging: Fl. 22.50.

Willemstad. — Om 12.30 uur gistermiddag vond er een aanrijding op de Hamelbergweg ter hoogte van de rouwkamer van het Elisabeth Gasthuis tussen een personenauto en een autobus.

De bestuurder van de autobus keek in de richting van de rouwkamer en zag niet dat de personenauto voor hem stopte, met als gevolg een aanrijding waarvan de materiele schade wordt geschat op Fl. 800.—

In de Penstraat ter hoogte van de Helenastraat vond er een aanrijding plaats tussen een autobusje en een motorrijwiel. De bestuurder van het motorrijtuig, (niet in het bezit van een rijbewijs) reed de Penstraat op vanaf de Helenastraat in verboden richting en gaf bovendien geen voorrang aan de autobus. Schade Fl. 500.—

Willemstad. — Op de Brionweg werd assistentie verleend voor een 2[illegible] jarige jongeman die zijn 25 jarige zuster had mishandeld en diverse potten en panen stuk had gegooid in een woedende bui. Bij aankomst van de politie patrouille was deze man van het strijdtoneel verdwenen.

Het proces tegen ROBERT SCHNEIDER

Bonn. — Op de vijfde dag van het proces te Bonn tegen Robert Schneider, die ervan beschuldigd wordt zich ten onrechte als arts te hebben uitgegeven, hetgeen hem hielp bij het verkrijgen van een hoge functie bij de medisch-psychologische dienst van het Westduitse leger, is de beklaagde van zijn bekentenissen, die hij in het vooronderzoek had afgelegd, teruggekomen.

Hij verklaarde nu dat de politie hem, onder meer door langdurige verhoren, onder druk had gezet, zodat hij had bekend.

Naar aanleiding van de veelvuldige klachten van de beklaagde over de onjuiste wijze, waarop hij door de politie zou zijn behandeld, merkte de president van de rechtbank op, dat hij dan maar eens moest uitbeelden, hoe een correct handelende politiebeambte zich bij het vooronderzoek moest gedragen.

Kostbare kunstschatten uit het Rijksmuseum ontvreemd

Amsterdam. — Alle uitgebreide veiligheidsmaatregelen ten spijt en voor het eerst in de geschiedenis heeft iemand, of hebben verschillenden, kans gezien, enige 17-eeuwse gouden kunstschatten uit het Rijksmuseum te ontvreemden. Uit een ingeslagen vitrine op de afdeling Vaderlandse Historie zijn een der afgelopen nachten een grote massief gouden keten verdwenen van Admiraal De Ruyter met zware gouden gedenkpenning, een kleinere gouden keten met penning en een gouden beker. Dader en buit waren maandagavond nog spoorloos. De bokalen en ketens waren De Ruyter uitgereikt ter gedachtenis aan de Slag bij Chattam. Naar men vermoedt, heeft de dader zich laten insluiten, maar volgens insiders zou de gehele afdeling geen **enkel hoekje schuilplaats** bieden aan een insluiper, of het moest zijn in.... **de daar eveneens geëxposeerde vermaarde boekenkist van Hugo de Groot.** Deze kist is echter, aldus de verhoorde suppoosten, bij sluiting 's avonds gekontroleerd en de afdeling met speciale sleutels afgesloten.

De Museumdirektie en de recherche houden ernstig rekening met de mogelijkheid, dat de dader de gouden voorwerpen in de smeltkroes zal laten verdwijnen. **De opbrengst op de helersmarkt staat echter niet in enige verhouding tot de kunsthistorische waarde. De voorwerpen zijn onvervangbaar. De kostbaarheden zijn niet verzekerd.**

In dezelfde nacht werden in het Klokkenmuseum te Utrecht eveneens 17e eeuwse voorwerpen ontvreemd ter waarde van ƒ 100.000,—, met een tijdsverschil van 3 uur. Volgens de politie vertonen beide diefstallen een merkwaardige overeenkomst.

Vurige merrie

New York. — Een vurige anderhalfjarige Merrie van prins Ali Khan kreeg van de brullende motoren van een KLM-vrachttoestel dat op het punt stond van het New Yorkse vliegveld op te stijgen, zo de schrik in haar benen dat zij wild steigerend de tralies van haar vliegtuigkooi trachtte te verbreken en daarbij een achterbeen brak. Een veearts zag geen andere mogelijkheid dan het dier met een schot uit zijn lijden te verlossen. Gezagvoerder J. Berkum vertelde later tijdens het taxieën naar de startbaan het Tumult vernomen te hebben en terstond het toestel stopgezet te hebben. De schade aan het interieur van het toestel, dat nog vijf andere paarden bevatte, was zo groot dat men pas na elf uur weer kon opstijgen.

Goed opsporingswerk

Willemstad. — Het scheepje „Rudi" N.C. 44, dat zondagmiddag om drie uur op Curaçao terug had moeten zijn, werd als vermist opgegeven, toen het bootje ver over tijd nog niet in de haven terug was.

De havenmeester, stelde het hoofd van de luchtvaartdienst hiervan in kennis, die op zijn beurt de vermissing aan het Squadron no. 1 van de Koninklijke Marine doorgaf.

Om 9 uur 40 gistermorgen ontving het Squadron het bericht van de vermissing en om 10 uur 17 startten twee vliegtuigen van de Marine Luchtvaartdienst, die het opsporingswerk begonnen. Om 11 uur 50 werd de „Rudi" gevonden, op 10 mijl ten Westen van Westpunt. Om zes uur in de namiddag arriveerde de inmiddels gewaarschuwde sleepboot „Antill" van de C.P.N. ter plaatse. Het was 's avonds over tienen toen de „Antill" met de „Rudi" op sleeptouw in de haven aankwam.

De vliegtuigen van de M.L.D. lieten het scheepje niet in de steek, doch bleven erboven rondcirkelen vanaf het moment, dat het bootje gevonden was totdat de „Antill" kwam opdagen.

Vermoed wordt, dat de „Rudi" met motorpech te kampen heeft gehad.

—:—

Washington. — De bekende Engelse katholieke historicus Christopher Dawson zal in gezelschap van zijn echtgenote op 30 september te New York arriveren. De 68-jaar oude geleerde zal colleges geven aan de theologische faculteit van Harvard University. Enige tijd geleden werd de aanvraag van Dawson tot toelating in de Verenigde Staten door de Amerikaanse autoriteiten afgewezen omdat zijn gezondheidspapieren niet in orde zouden zijn. Thans deelt het State Department mede dat de inreisvergunning is verleend. Dit is het eerste bezoek van de historicus aan de Verenigde Staten. Hij is eveneens de eerste „professor of Roman Catholic Studies" aan de beroemde universiteit van Harvard.(N.C.).

Noodouderdomsuitkeringen in oktober

Betaalplaats	Datum		Betaalpost	Uren van Uitbet.
Cas Chiquito	woensdag	1 okt.	Cas Chiquito	8 — 2
Cas Chiquito	donderdag	2 okt.	Cas Chiquito	8 — 2
Jandoret en Rio Canario	vrijdag	3 okt.	Cas Chiquito	8 — 2
Westpunt	zaterdag	4 okt.	Dokterstuin	8 — 10
Dokterstuin	maandag	6 okt.	Dokterstuin	8 — 10
Willebrordus	maandag	6 okt.	Willebrordus	10.30 — 11
Berg Altena	dinsdag	7 okt.	Berg Altena	8 — 2
Berg Altena	woensdag	8 okt.	Berg Altena	8 — 2
Rust	donderdag	9 okt.	Berg Altena	8 — 2
Montagne en Doming.	vrijdag	10 okt.	Berg Altena	8 — 2
Algemeen	zaterdag	11 okt.	Berg Altena	8 — 11.30

Pelgrimage naar Lourdes

Internationaal Maria -Congres

De pauselijke Legaat bij het Internationaal Maria-congres te Lourdes, Eugène kardinaal Tisserant, in gezelschap van Mgr Théas, bisschop van Lourdes, die tevens leider van de Pax Christi-beweging in Frankrijk is.

Het aantal mensen, dat bij de aankomst van de pauselijke legaat op de Esplanade voor de twee grote Basilieken verenigd was heb ik niet kunnen tellen, maar ik schat dat het zeker dan 50.000 waren.

Uren van te voren hadden zich op het Bordes van de Beneden-Basiliek tientallen bisschoppen, aartsbisschoppen en andere prelaten geinstalleerd. Urenlang heeft de heterogene menigte van mannen vrouwen en geestelijken het gepresteerd om in de brandende, verzengende namiddag zon te blijven wachten. En toen hij eindelijk arriveerde, de kardinaal onder de gele baldakijn, gekleed in een opvallend-gedistingeerd purper, toen kon de menigte, die zolang had gewacht, zo erbarmelijk door de zon was gegeeseld, nog de spontaniteit opbrengen voor een gejuich, een applaus, dat minutenlang naklonk.

Verschillende prominenten hadden daarna het woord, o.m. de pater Franciscanen, wiens naam ik niet weet, maar die het hele complex van gebeurtenissen, die in de week van 13- 17 sept. in verband met het congres plaats vinden, schijnt te hebben georganiseerd. Mij interesseerde meer dan alles de boodschap, die de Pauselijke legaat naar Lourdes bracht, niet alleen vanwege de eerbiedwaardige baard, die deze grijsaard siert, maar vanwege het feit, dat ik, naar hem luisterend, de stem van de Paus zou horen. De woorden van de Paus voor deze dag waren kort en algemeen. de officiële Boodschap zelf zou aan het einde van het Maria Congres afgekondigd worden. In zijn eigen toespraak legde de Legaat een heel bijzondere nadruk op de Strijdende Kerk. Ook zij zijn kinderen van Maria, zo sprak hij, ook zij zouden gaarne de vrijheid willen genieten van openlijk tot hun moeder te kunnen komen, van openlijk en met hart tot hun moeder te spreken.

De woorden van Mgr. Tisserant zijn waar. En terwijl ik daar temidden van al die duizenden naar hem stond te luisteren. horend hoe hij aanmaande voor meer gebed voor de leden van de Kerk, die in China, in Rusland en op talrijke andere plaatsen ter wereld moeten leven zonder priesters, zonder de hulpbronnen van genade, die wij in de vrij landen nog zo gelukkig zijn te bezitten. gleden mijn gedachten langzaam naar de Antillen. Ik dacht op dat ogenblik aan de Mariaprocessi aan de Mariavereniging op de Antillen in het algemeen, die op deze eilanden zo'n grote plaats inneemt. En mij herinnerend, wat een oude grijsaard die ik op een morgen in de buurt van Palu Blancu op Curaçao ontmoette tegen mij zei (.... Maak je maar geen zorgen om mij, mijn Moeder Maria zorgt wel dat alles in orde komt....) kon ik de rilling niet onderdrukken die over mijn lichaam voer bij de gedachte, dat misschien ooit iemand aan de Antillianen hun moeder zou ontmoeten, dat zij misschien ooit niet meer openlijk en fier en vertrouwend zouden kunnen getuigen: Maria is mijn Moeder.

En merkwaardig genoeg heb ik in dagen opgemerkt. dat al de conferenties, op het Congres, niet alleen uitgaan van het grote moerderschap van Maria, maar telkens en telkens weer hierop neerkomen.

Ik heb kardinalen, aartsbisschoppen, bisschoppen en priesters van China, Portugal, Zuid-Amerika en enkele andere landen horen spreken: Ik ben soms (om heel eerlijk te zijn) bijna ingedut door de moeilijke termen die zij gebruikten, maar altijd werd ik wakker om te horen dat Maria de Grote moeder was. In dit licht van het Grote Moederschap van Maria, die ik haar Onbevlekt Ontvangen zijn ook niet meer als een Misterie, als iets onbegrijpelijks, dat men alleen maar geloven kan, geloven moet. En terwijl ik vroeger met dit dogma heel veel last had en eigenlijk altijd met een weifelend hart er om heen draaide, is mij op dit moment niets zo duidelijk als dit: Maria is Onbevlekt ontvangen, moet, ja, moet onbevlekt ontvangen zijn.

En de boodschap van Lourdes: Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis, is geen openbaring, het is niets anders dan een bevestiging van de onfeilbaarheid van de Paus in geloofszaken. niets anders dan de bevestiging van een noodzakelijkheid. Maar men moet om dit dogma heel eenvoudig te kunnen zien (en dit denkbeeld heb ik aan het Mariacongres te danken) de zaak niet zo voorstellen als was Maria door eigen macht Vrij van de erfzonde geboren. Neen, God zelf heeft Maria gezuiverd, vóór haar geboorte, God zelf heeft ervoor gewaakt dat het huis van Maria's hart voor immer onbevlekt zou blijven. Dit is noodzakelijk zo, immers, geboorte, lijden en sterven van Christus zijn geen eenmalige feiten. want het nieuwe testament herleeft, vernieuwt zich dagelijks. Dagelijks woont Christus dus in Maria, dagelijks is Maria de moeder van Christus, dagelijks-altijd is Maria onbevlekt, dagelijks-altijd moet Maria onbevlekt zijn geweest....

De stof, die op het Maria Congres verwerkt wordt is zwaar, vaak helemaal niet te volgen voor theologisch niet-gevormden, om maar niet te spreken van de conferencies die in het latijn gehouden wordt. En toch, wanneer men steeds op een bepaald punt blijft letten, een zekere selectie toepast dus, dan wordt men zo nu en dan wel beloond en is het alsof een plotselinge inspiratie in het hart neerdaalt en dingen, die voorheen ondoorgrondelijk duister waren, fel in het licht zet.

In zijn toespraak reveleerde de kardinaal ook nog de voornaamste punten, die zijn heiligheid Paus Pius XII in het bijzonder aanbeveelt aan de pelgrims van Lourdes, gedurende dit jaar van de herdenking van de verschijningen van honderd jaar geleden. Ik zal trachten in het kort een overzicht hiervan te geven, want volgens mij gaan deze woorden niet alleen de Lourdes-gangers aan, maar zeker ook alle katholieken:

1) **De waarheid** is de ononbeerlijke grondvesting van het Rijk van God.

De leugen is een van de grootste rampen van onze eeuw. Uit de leugen komt de dwaling, uit de dwaling komt de onenigheid. Alle katholieken moesten daarom de grote onenigheid, die er tussen de Christenen heerst als een bloedende wonde beschouwen. Hoewel zij allen de dubbele weldaad delen van de kennis van het evangelie en de genade van het heilige Doopsel ontvangen te hebben, zijn de Christènen nochtans verdeeld.

Laten wij daarom Maria bidden, dat onze verdwaalde vrienden en broeders zich eens openlijk bij ons voegen.

2) Dat de zondaars, mismaakt en ellendig van zondig. zich zuiveren van alle ongerechtigheden en terugkeren op de goede weg. Want het algemene doel van dit Congres is de Stichting van het Rijk Gods door Maria, maar wij moeten niet vergeten dat God eerst in de harten van de Mensen wil regeren. Het congres moet als eindresultaat hebben: een intensiever Christelijk leven in een zo groot mogelijk aantal zielen.

Wij zijn zondaren, en wij vertegenwoordigen hier in deze dagen, alle zondaren van de wereld, Maria is degene, die de genade kan verkrijgen die doet herleven. Vragen haar daarom om genade te verkrijgen voor de vele zondaars die niet in Lourdes zijn, en die er ook helemaal niet aan denken naar Lourdes te komen.

3) Dat de eendracht en de vrede volkomen gestaureerd worden zowel onder de individuen als onder de naties.

De kwestie van de sociale en politieke vrede is op de eerste plaats iets dat te maken heeft met de normaal van de mens, geen enkele overeenkomst zal hecht zijn zonder een verandering, een zuivering van de harten.

4) De vierde intentie, waarvoor de Paus ons in verband van het Mariajaar vraagt te bidden, is dat de katholieke kerk geniet van de vrijheid die zij nodig heeft voor de volbrenging van haar missie. opdat zij in staat is naar behoren te werken voor het eeuwige heil van haar leden.

De kerk is geen indringster in de Staat. De naties moeten haar daden niet wantrouwen. Zij is voor haar gelovigen de grootste garantie van de menselijke rechten en plichten, waarvan de harmonie en gemeenschappen gelukkig maakt. Wanneer een Staat aan de Kerk, de vrijheid weigert die zij nodig heeft voor de volbrenging van haar missie, dan moet men veronderstellen, dat die Staat de andere grondrechten van de mens ook niet eerbiedigt, want de Staat die het Christendom verdrukt, dringt een ideologie op en vernietigt de vrijheid van zijn onderdanen."

Een volledig verslag van het Congres, dat nu weer teneinde is (met een pontificale mis van twee en een half uur door de legaat van de Paus in de onderaardse basiliek en 's middags een grandioze processie van kardinalen tot mijnwerkers toe door de voornaamste straten van Lourdes) kan men onmogelijk geven. Zoveel en zo verscheiden zijn de activiteiten, dat zelfs een kort resumé boekdelen zou vergen.

Mag ik daarom besluiten met te verwijzen naar een klein gedeelte van hetgeen Zijne Heiligheid de Paus via de radio rechtstreeks heeft gesmeekt aan de onnoembaar grote menigte van Negers, Chinezen, Lithauers, Europeanen, Australiers.... die op de laatste dag van het Mariaal Congres en even voor de dagelijkse zegen met het Allerheiligste op de Esplanada damwezig waren.

Frank Martinus.

„Beminde broeders en zonen. Bidt voor de wereld op dit plechtig uur, bidt om alle gaven, die u noodzakelijk en geschikt acht, ieder naar de noden, die hij kent, maar vraagt God bovenal, dat haat en onenigheid ophouden, dat de brutale stemmen van de hartstocht en hoogmoed tot zwijgen worden gebracht en dat eindelijk de vreugdegevende en weldadige zon van een vurig-begeerde vrede neerdaalt op aarde: De Vrede van Christus, die boven alle andere gevoelens in de harten van de mensen moet staan, in hun sociale en internationale verhouding, een natuurlijke gevolg van de eerlijke toepassing van de Evangelie. Roept door uw gebeden het Rijk van Christus aan. Uw moeder Maria nodigt U hiertoe uit door haar voorbeeld en haar moederlijke bemiddeling bezorgt U onophoudelijk de middelen hiertoe: Want is het niet waar dat Zij een uitverkoren plaats inneemt vanwege de taak die de Voorzienigheid haar in de Kerk en in elk lid van de Kerk heeft toevertrouwd"

De Paus tot de menigte te Lourdes.

Een stil moment..... Kardinaal Tisserant draagt de heilige Mis op bij de Grot van Lourdes.

Een van de vele pontifikale hoogmissen, tijdens de Congresdagen. Deze keer celebreerde een Afrikaanse aartsbisschop.

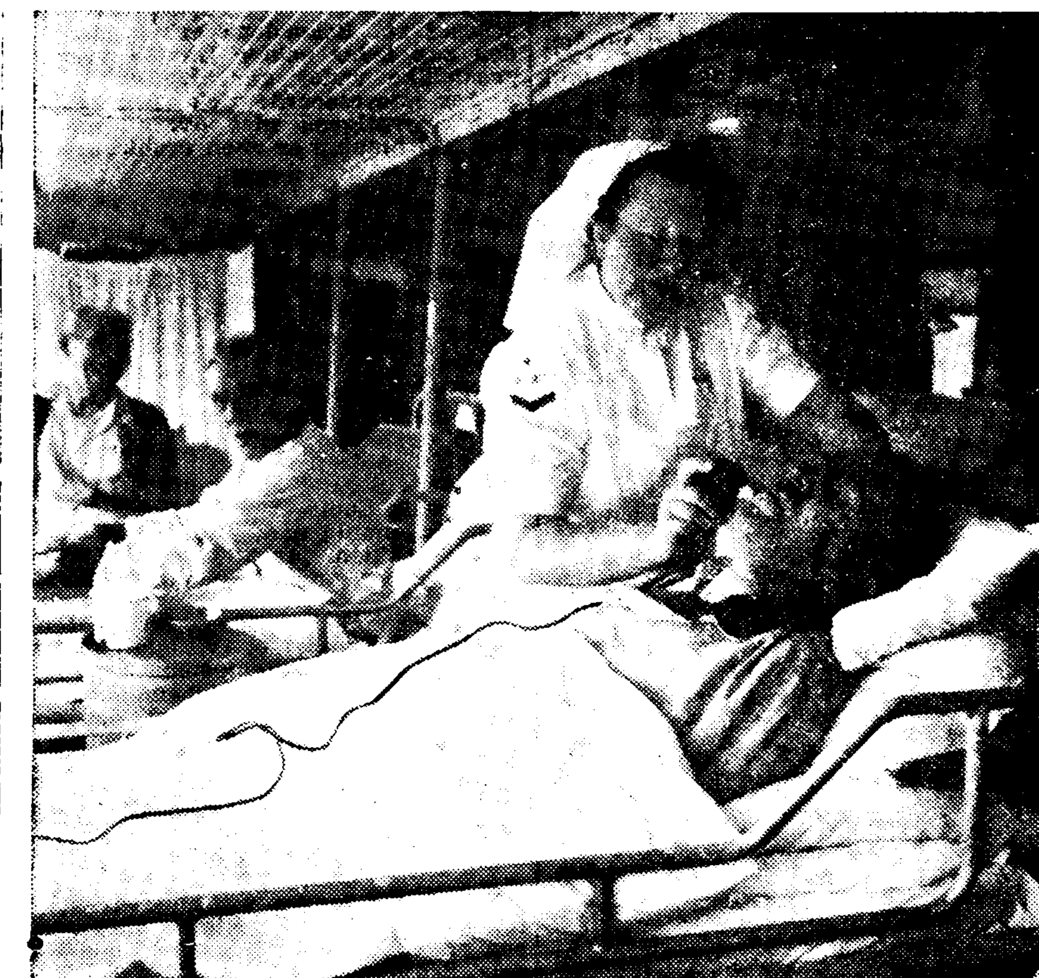
Het Roode Kruis vaart met zieken door Nederland

Vrijwillige helpers bezorgen de gasten een onvergetelijke vakantie

(Van een medewerker in Nederland)

Er vaart een boot vol menselijk lijden en geluk door Nederland. Hij doorklieft de binnenwateren van noord naar zuid, van oost naar west. Aan boord bevinden zich zeventig zieken, meest mensen van middelbare en oudere leeftijd, die waarschijnlijk de grootste sensatie van hun ziekbed beleven: een week vakantie, een week uit de ziekenkamer, dwars door Nederland varen. Mensen, die wellicht in jaren niets anders gezien hebben dan door het raam van hun kamer een stukje straat, met elke dag dezelfde bakker en dezelfde schoolkinderen, en daarboven hetzelfde stukje hemel, met als enige variatie een wolkenlucht of een beetje zon. Deze mensen beleven één week de hemel op aarde. Langs de brede ramen van de boot schuift een voortdurend wisselend beeld, de mooiste kleurenfilm, die ooit van Nederland gemaakt werd: grazende koeien in de groene voorjaarswei, overkoepeld door een imposant wolkenspel, dorpen in landelijke rust en steden, laaiend van energie, brede stromen met een zilte zeelucht, die opgesnoven wordt als een tedere herinnering aan vroeger, en smalle kanalen, grachten en vaarten, havens met grote zeeschepen en stille kaden van oude stadjes. Maar bovenal mensen, veel vreemde mensen in hun dagelijkse bedrijvigheid. Een beeld van Nederland, zoals zij het in lange tijd niet meer gezien hebben.

Dertig ansichtkaarten per man

De Roode Kruis-helpsters zijn van alle markten thuis en helpen de gasten met alles: zelfs met een elektrisch scheerapparaat.

Het Roode Kruis roept in de eerste plaats associaties op aan een oorlog en slagvelden. Maar het heeft ook een vredestaak. Men denke aan de bloedtransfusiedienst en de moedermelkcentrale. Sinds acht jaar omvat deze vredestaak ook een aantal boottochten voor chronisch zieken en invaliden; mensen, die over het algemeen zelden of nooit hun kamer kunnen verlaten. Na opgave door de huisarts en zorgvuldige selectie wijst de Raad voor Invalidenzorg van het Nederlandsche Roode Kruis een aantal gelukkigen aan, dit jaar bijna veertienhonderd, die in groepen van zeventig een week lang door Nederland varen en intussen aan boord de best denkbare verzorging genieten.

Op maandag is de „Kasteel Staverden" van de Holland-Veluwe Lijn voor de eerste tocht uit Terneuzen vertrokken en er de zaterdag daaropvolgend weer aangekomen. Elke week vertrekt de boot uit een andere plaats met passagiers uit de omgeving. Er wordt dit jaar tot half oktober gevaren, met een onderbreking van zes weken in de vakantiemaanden, wanneer de rederij haar salonboot voor eigen tochten nodig heeft.

Volgend jaar zal het Roode Kruis niet meer afhankelijk zijn van een rederij. Het eigen hospitaalschip „J. Henry Dunant" is op de werf van Bodewes te Millingen in aanbouw en zal in 1959 in de vaart komen. Het speciaal voor dit doel gebouwde schip zal zowel in medisch als in hygiënisch opzicht een betere accommodatie bieden en voor het personeel bovendien wat meer comfort. Niet dat de situatie op de „Kasteel Staverden" onverantwoord zou zijn, maar men moet zich wel erg behelpen, al merken de zieken er niet zo veel van.

Vakantiestemming

De zieken genieten alleen maar. Wanneer zij maandagmorgen aan boord gebracht worden, is het eerst wel even wennen aan de vreemde omgeving, de vreemde verpleegsters en de aanwezigheid van zoveel andere zieken. Maar spoedig maakt een vakantiestemming zich meester van de „gasten" — het Roode Kruis wil beslist niet van „patiënten" spreken — en wanneer het eerste middagmaal wordt opgediend, is het alsof men elkaar reeds jaren kent. Dan heeft de lotsverbondenheid tussen de zieken reeds tot contact geleid en hebben zij de hartelijke verzorging van het personeel al als een weldaad ervaren.

Zo groeit wat aanvankelijk een willekeurige verzameling van zieken is, spoedig uit tot één grote familie en wanneer zaterdag het afscheid komt, is het alsof men jarenlange relaties verbreekt.

Tussen maandag en zaterdag ligt een bewogen reis. De gasten worden geconfronteerd met andere ziekte en narigheid, die hun eigen lijden minder groot doen schijnen. Zij genieten van het steeds wisselende uitzicht op het verglijdende landschap en ondergaan een verzorging, die alle lof te boven gaat.

Het Roode Kruis doet hiervoor een beroep op vrijwillige helpers en helpsters uit het eigen korps en enige deskundige verpleegsters, die onder leiding van de scheepsarts — eveneens een wekelijks wisselende vrijwilliger — de medische verzorging in handen hebben.

Uiteraard zijn de mogelijkheden beperkt. Patiënten met besmettelijke ziekten, een bijzonder veeleisend diëet e.d. kunnen niet toegelaten worden. Maar mensen met chronische reuma, verlammingen, vaataandoeningen enz., van wie de huisarts meent, dat zij een dergelijke tocht verdragen kunnen. worden meegenomen. In de drie salons van de boot wacht hun een helder bed, zodanig geplaatst, dat zij een onbelemmerd uitzich op de ramen hebben. Net als in een ziekenhuis worden zij 's morgens in bed gewassen, krijgen zij de voorgeschreven medicijnen toegediend en wordt voor hun eten en drinken gezorgd.

Het Roode Kruis — in casu de „scheepsmoeder", die de niet-medische leiding aan boord heeft — wil overigens geen ziekenhuissfeer scheppen. Alles wat de gasten aan hun ziekte herinnert. wordt zoveel mogelijk vermeden. Het moet voor hen een echte vakantie zijn, een week van huis, zes dagen uit de eentonige sleur van het ziek-zijn.

De stemming aan boord — wij hebben het een dag ervaren — is daarom zelfs feestelijk. De gasten liggen opgewekt met elkaar te praten en de ene verzoekplaat na de andere wordt gedraaid, waarbij de scheepsomroepster niet verzuimt, schenker en begunstigde te noemen, zoals „de dames van de bovensalon bieden Tante Jans het Ave Maria aan"; Tante Jans is de 70-jarige kokin, die uit haar kleine kombuis de verrukkelijkste hapjes te voorschijn brengt en daarmee alle gasten aan zich verplicht. Merkwaardig overigens, dat er veel ernstige en ietwat sentimentele platen gevraagd worden; Mozarts Kleine Nachtmusik is een bijna frivole uitschieter.

Hoezeer de gasten zich werkelijk op vakantie voelen, is merkbaar aan de bijna kinderlijke wijze, waarop zij ansichtkaarten versturen, tientallen, honderdtallen tegelijk. Tweeduizend kaarten in de week, dus van zeventig gasten, is geen uitzondering. Het is de kennelijke behoefte van mensen, die alsmaar kaarten ontvangen en alsmaar vakantieverhalen van anderen horen, nu ook zelf eens een kaart te sturen, hun hele wereld te laten weten, dat zij op vakantie zijn. Elke avond worden de helpsters de wal opgestuurd om nieuwe voorraad te halen en steeds komen zij nog kaarten tekort. Er moeten bovendien lepeltjes en vaasjes gekocht worden in vrijwel elke stad, die de boot aandoet; kleine tastbare herinneringen, die straks in de ziekenkamer deze onvergetelijke week zullen doen herleven.

De helpsters worden niet moe, aan deze vraag te voldoen. Zelfs in haar vrije uren — er wordt in ploegen gewerkt — zitten zij honderden adressen te schrijven voor gasten, die zelf geen pen meer kunnen vasthouden; twintig keer achter elkaar „afzender Tante Mien" achter een stadsgezicht van Hoorn of Wijk bij Duurstede.

Zo gaat de dag voorbij in prettige afwisseling van verzorging, eten, praten, kijken en schrijven. Enige gasten, die niet het bed moeten houden, worden tegen koffietijd in het dagverblijf gebracht en gaan bij mooi weer op het dek een uurtje van de zon genieten. Na het middageten ligt de boot anderhalf uur stil en moet er gerust worden; de inspanning van het ongewone zou anders te groot worden.

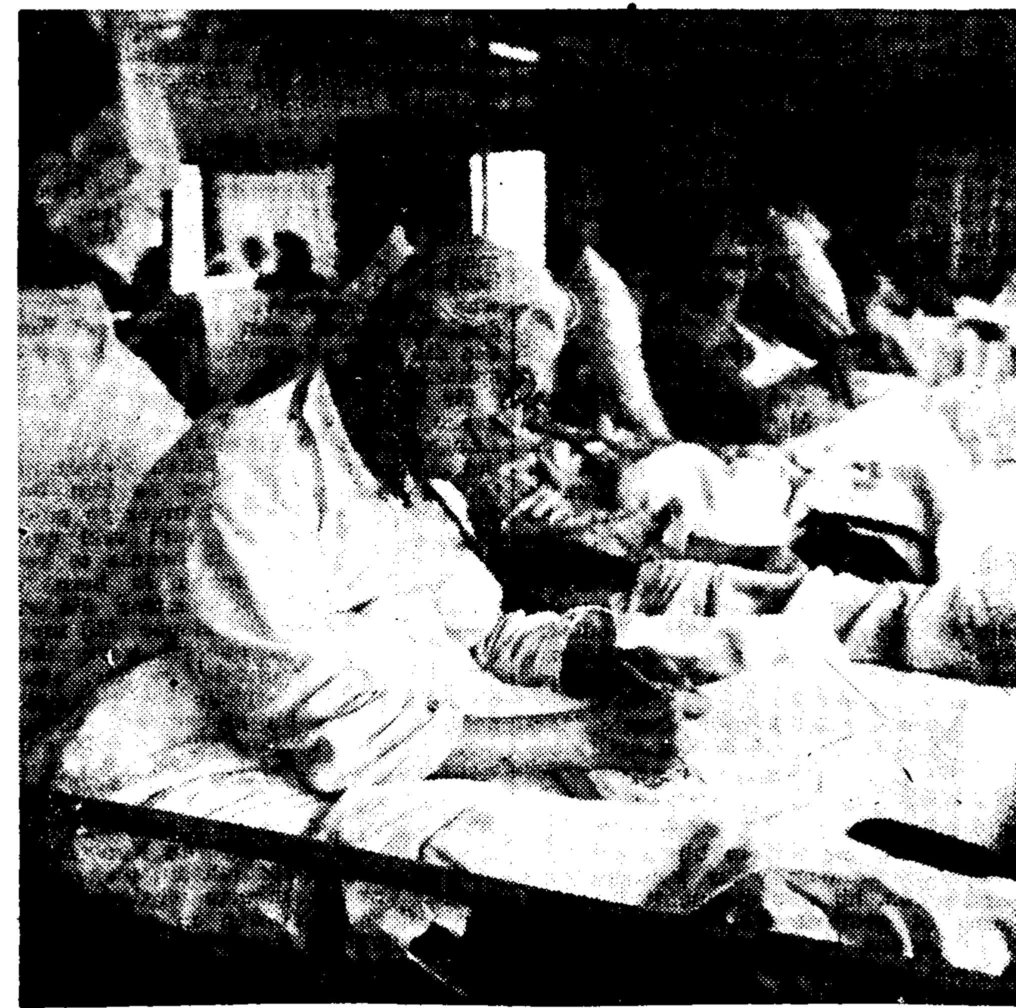
In de namiddag wordt de overnachtingsplaats bereikt, legt de boot aan en kan de scheepsmoeder haar inkopen doen. Voor de gasten betekent dit nog niet het einde van de dag, want meestal zorgt de plaatselijke afdeling van het Roode Kruis voor een gevarieerd avondprogramma. Soms treedt een compleet muziekkorps aan op de walkant of komen schoolkinderen in de salons een liedje zingen en iets aanbieden; alle treffende blijken van medeleven, die de gasten soms tot in tranen ontroeren.

Het is reeds laat in de avond voordat het werkelijk stil wordt aan boord en de gasten voor de komende nacht worden klaargemaakt. In het dagverblijf groepen de helpsters en helpers dan samen rond de scheepsmoeder en de scheepsarts en vertellen elkaar hun steeds weer andere ervaringen. Ook voor hen zijn de boottochten een belevenis, afwijkend van hun dagelijks werk. De dankbaarheid van de gasten en de blijmoedigheid, waarmee zij de kleine inconveniënten van de reis verdragen, stimuleert het personeel tot grote offervaardigheid, hoe moeilijk hun improvisatorisch werk soms ook is; op diensturen wordt nauwelijks acht geslagen wanneer de gasten nog bepaalde wensen hebben.

Voor zichzelf is het personeel — inclusief de bemanning 45 personen — niet veeleisend; de helpsters slapen dicht opeen gepakt in het vooronder. Dat er velen zijn, die een volgend jaar zich weer beschikbaar stellen, dus weer een week van hun vakantie opofferen, is een bewijs van de uitstekende stemming aan boord en van de voldoening, die het verzorgen van de gasten oplevert.

Zo vaart er een boot vol menselijk lijden en geluk door Nederland, negentien weken lang. Het lijden wordt er niet door weggenomen, wel een ogenblik vergeten. Wekenlang zien de uitverkoren gasten uit naar het ogenblik, waarop de Roode Kruis-ambulance hen komt halen en zij aan de kade afscheid mogen nemen van hun familie. Afscheid voor een week van ongekende afwisseling en vreugde, die naderhand, wanneer het leven in de ziekenkamer weer zijn normale loop hernomen heeft, nog lange tijd van dankbaar terugdenken biedt.

Weer terug in het eigen bed zullen de zieken iets van de zonneschijn, de lotsverbondenheid, de gemeenschappelijke vreugde en het vele, dat zij gezien hebben, bij zich houden. Het zal de donkere dagen, die na de boottocht weer volgen, verlichten.

Er valt tijdens de boottocht zoveel te beleven, dat deze oude dame er een dagboek van moet bijhouden.

DE KLEINE MAN was niet Louis Davids alleen

(Van een bijzondere medewerker)

Ik hoop dat, als ik er niet meer zal zijn, mijn liedjes steeds in herinnering zullen blijven, schreef „de kleine man" Louis Davids in de jaren dertig. Toen niet zo lang geleden voor de radio een serie grammofoonplaten ten gehore werd gebracht van Davids als revuester, was de ontgoocheling algemeen. Hoorde men hier nu die bijna legendarische „kleine man?" Had men voor hem zoveel gejuicht? Voor dit nogal banale, zouteloze gedoe? Ach, zei men, Davids was geen grote komiek of een zotte conférencier; Davids was de man van de onovertroffen liedjes, de speelman van straatmadelieven. Hij zong van de kleine luiden. Ook zijn horizon reikte niet ver, maar wat hij binnen deze gezichtscirkel opmerkte, was van 'n kristallen klaarte. Zoals hij daar op het toneel stond met zijn tengere gestalte, zijn scherpe kop, aan weerszijden van zijn neus die spottende plooien, zoals hij zong met zijn zachte, maar tot in de nok van een vol Carré doordringende stem, zo trad hij naar voren als de beste van de slecht bedeelde zwoegers. Hun waren de zevenhonderd liedjes gewijd die hij in zijn leven gezongen had. En dit repertoire, beweerde men, kende geen evenknie. Wellicht waren er discussiegenoten die wisten: „Davids beste liedjes waren van een ander". Hoe dat nu zit? Laat ons vast de namen noemen van degenen die er heel weinig of veel mee uitstaande hadden: Margie Morris, Rido, Meyer Hamel, Speenhoff, Cor Lemaire en vooral Jacques van Tol. Maar de hoofdfiguur in het repertoire bleef Davids zelf.

Davids was geen Amsterdammer, al zou men dat denken. Hij kwam uit de Rotterdamse Zandstraat: in 1883, toen Loutje geboren werd, een troosteloze achterbuurt. Vader en moeder Davids waren kermisluitjes. De school leerde Loutje niet veel. Als jongen van acht jaar trad hij met zijn vader en moeder op in de lolkroegen van de Amsterdamse Nes, waar in plaats van juke-boxes tingeltangels daverden. Het toneel bestond uit een paar planken op schragen. Een stuk zeil schutte de „kleedkamers" af. Zangduo's, grappenmakers, een pianist die deed wat-ie kon en wat dansjuffertjes sloofden er voor hun armzalig bestaan in het afbladderende klaterverguldsel. De damesleden gingen op hun attractiefst met een koperen geldbakje door de tabakswalm van tafeltje naar tafeltje. De stuivers en plakken stonden de herenbezoekers nog niet eens voor niets af.

Voortgekomen uit een Rotterdamse achterbuurt, heeft Louis Davids vele jaren nodig gehad om de hier zo triomfantelijk geportretteerde artiest, de gearriveerde „kleine man" te worden. Hij staat hier met zijn handen in de „steekzakken" van zijn colbert. Dit kleermakerssnufje zullen velen zich nog wel uit zijn latere jaren herinneren.

Dat vernederende gebedel waaraan ook Louis' moeder wel eens deel moest nemen, bestond toen nog overal waar het troepje van vader Davids kwam, in de kroegen, in de kermistenten en op de markten. Het was vooral dank zij het ijveren van Louis dat daar later een eind aan kwam.

De jonge Louis wilde hogerop. Hij onttrok zich aan het vaderlijke bewind, liet zijn broer Hakkie en zijn zusters Rika en Heintje hun moeizame broodwinning en reisde als assistent van een goochelaar naar het buitenland. Hij bleef er even berooid bij en zijn vader moest meermalen te hulp schieten. Eenmaal, weer stevig in de vaderlandse bodem gepoot, kreeg hij een kans in de grote show-business, wat in die tijd, en in dit land, het variétécircus van Frits van Haarlem was. Louis kon uitstekende liedjes schrijven, was altijd goed voor een best lachnummer. Met zijn gesappel in de Nes, in dat weinig verheffende, maar wel eens sjeuige vermaak en met leergierige uitstapjes naar elders, had hij het amusementsvak onder de knie gekregen. Louis, zo was gebleken, behoorde tot de besten uit zijn milieu. Hij trouwde met een burgerdochter, Betsy Kokernoot, doch dit huwelijk moest al gauw tot zijn tragische duetten gerekend worden. Het duo van Louis en zijn zus Rika verwierf in de show-business meer succes.

He, she and the piano

Hij ontmoette een Engelse officiersdochter, Margie Morris, die het toneel gekozen had. Zij danste, zong en schreef aardige muziekjes. De teksten die Louis bedacht zette zij op muziek. Het werd een lange reeks en „he, she and the piano" werd een overal gevraagd topnummer van grote afwisseling. Na de tijd van de tingeltangel, het variété met vele stuntjes en zelfs eens de medewerking van de standwerker Moos Linnewiel, ofwel Kokadorus van de Nieuwmarkt, na de operette-intermezzo's en de revueperiode bij Henri ter Hall, brak met Margie Morris de volle lente aan in zijn artiestenbestaan.

Louis was lastig, veeleisend en wel eens kribbig voor een ander, hij vreesde de armoede waarin hij was opgegroeid, maar wist waar geld te verdienen was, hij was eerzuchtig, haakte naar het grote toneel, waartoe later Cees Laseur hem wel eens de kans gegeven heeft, het deed allemaal niets af aan zijn direct aansprekend talent om het hart van de gewone man te beroeren. Hij schreef en Margie componeerde „En toch ben ik dol op jou" en „De meisjes uit Wenen" en „Breng mij naar Amsterdam terug" en vele, vele andere. Louis en Margie trokken naar de Oost met veel succes, Louis schreef voor de stukken van Herman Bouber „Nou, tabeh dan", „Als de tros wordt losgesmeten", „De Westertoren" enzovoort. Bekend in die tijd werden ook „In het bos", „We gaan naar buiten" en „Zandvoort aan de Zee". Als de muziek niet helemaal van Margie Morris was, dan was zij vaak ontleend aan Engelse Schlagers, maar Louis was de geestelijke vader van de tekst. De satirieke conférences op actualiteiten die Louis ten beste gaf, droegen met recht en reden het signatuur Davids.

He, she and the piano gingen plotseling uiteen. Davids, al een beroemd man, zag zich directeur van het Casinotheater in Rotterdam worden. Men kende zijn creatie van Tinus de Vullisman en iedereen in de straat zong zijn liedjes. De jongen uit de Zandstraat was een figuur van betekenis geworden. Er waren niet eens zoveel mensen die voor zijn volkse genre hun neus ophaalden.

Er begon ook iets in hem te veranderen, iets waarvoor hij angst had. Langzamerhand was hij op een leeftijd gekomen dat het tikkeltje sentimentaliteit in zijn optreden en zijn liedjes het vrouwvolk niet meer zo pakte. Evenmin kon hij nog met veel overtuiging met zijn vlotte branie te koop lopen. Bovendien begon in hem de kwaal te werken, de astma die zijn leven gaandeweg zou slopen. Hij moest mondjesmaat zijn energie verbruiken. Louis was een harde werker, maar waar moest hij met zijn jeugd en joligheid heen als hij niet meer onbezonnen of temerig kon zingen: We gaan naar buiten.... of En toch ben ik dol op jou.

Het was in deze, voor hem wat neerslachtige tijd, dat hij van Koos Speenhoff eens een paar teksten toegestuurd kreeg. Van de meeste wijzigde hij de sarcastische woorden in wat mildere regels die hem beter lagen. Maar „Ik weet niet waar ik sterven zal" nam hij in Speenhoff's versie op zijn repertoire. De broodschrijver Jacques van Tol toonde hem ook eens een paar teksten. De ene nam Louis zo, de andere gooide hij door elkaar, vulde hij aan en schrapte hij weer gedeeltelijk. Maar Jacques van Tol voelde spoedig aan wat Davids paste. En Davids vond deze hulp wel een uitkomst in zijn druk, reizend bestaan en in een periode dat hij een nieuwe koers moest vinden. Met zijn reputatie mocht hij zich deze steun veroorloven en daarenboven, zo spiegelde hij zich niet ten onrechte voor, kon hij altijd zelf weer de pen ter hand nemen. De stemming van het genre, dat peinzende of dat omstandig verhalende, lag hem, nu hij het vak anders, kalmer moest gaan beoefenen.

Tientje per liedje

Het Kurhauscabaret in Scheveningen, dat Davids had opgezet, vergde elke veertien dagen een nieuw repertoire met nieuwe conférences en liedjes. De produktie van Van Tol kon dit wel aan. Voor elk liedje betaalde Davids hem een tientje, hetgeen later tot vijftig gulden verhoogd werd. Daarmee had Davids de opvoeringsrechten voor zich alleen. In het begin werd nog wel eens geannonceerd dat Jacques van Tol de tekstdichter was, maar dat bleef spoedig achterwege. Bleef ook achterwege toen men in het land steeds meer oog voor de opmerkelijke tekst begon te krijgen, toen men een man als Menno ter Braak, alleen om de tekst, elk nieuw programma zag bezoeken. Week-end in Scheveningen, De Sweepstake, De Olieman, Naar de kollen, Jubileum van Ome Kobus, De pen- en inktsymfonie, ontelbare Limmericks, De voetbalmatch, Mammie heeft een rijbewijs — men zal ze nog wel kunnen neuriën — Jacques van Tol schreef ze. Behoudens enkele ingewijden zag ieder echter Davids voor de geestelijke vader aan. De cabaretbezoeker interesseerde zich voor de herkomst overigens niet overmatig. En Van Tol maakte er geen probleem van.

Nu Margie Morris er niet meer was moest Louis zelf voor de melodie zorgen. Het moesten weinig energie vergende wijsjes zijn. Louis vond een speciaal schema. Als een refreintje van Van Tol er niet op paste, maakte Louis het passend. Tot Van Tol ook het schema begreep. Met de tekst en zijn eigen melodietje zocht Davids Cor Lemaire op, die zonodig het deuntje bijschaafde en de pianopartij erbij schreef voor een uitgave in bladmuziek. Teksten, zoals Louis er in zijn leven honderden gemaakt had, kwamen er in de laatste vijftien jaren van zijn leven weinig meer onder zijn handen vandaan.

Het verhaal van de „Boksmatch" hebben we nog niet verteld. Meyer Hamel had deze geschiedenis naar Davids gezonden, maar het beviel Davids in deze vorm niet Hij liet het een paar jaar liggen en kwam toen met een totaal andere versie voor de dag. Meyer Hamel zal er nauwelijks drie regels van zichzelf in herkend hebben.

De Kleine Man

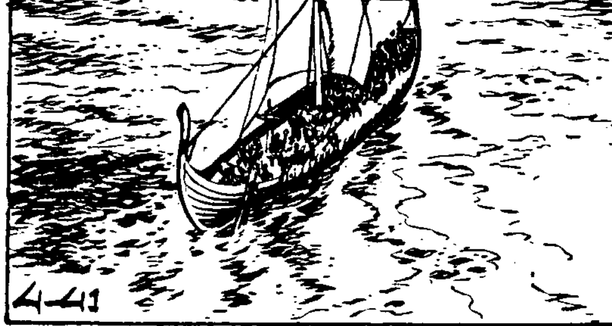
Het — we mogen wel zeggen — beroemde epos van De Kleine Man heeft een eigen historie. Er bestond een Engels liedje dat volgens [illegible] „The big cityman" getiteld was. Davids maakte er met zijn zwager Rido een vertaling van. Het zou in een revue gepresenteerd worden en vooraf had Rido een verkiezingsschetsje geflanst. Na dit stukje zou Davids als een geslagen burgermannetje ten tonele komen. Maar de vertaling „deed" het niet. Van Tol schreef enkele nieuwe coupletten waaruit Davids het een en ander koos. Louis schreef zelf ook enkele coupletten en ontleende aan het uit Engeland overgewaaide „Beppy doe een steppie" een paar ideeën voor de melodie van het refreintje van De Kleine Man. Enfin, in broederlijke eendracht kwam De Kleine Man tot leven.

Schrijvend voor Davids ontleende Jacques van Tol wel eens meer iets aan Engelse liedjes. „Weet je nog wel oudje," is op die manier geboren. Davids paste de tekst wel weer op zijn muzikaal schema om er iets volledig nieuws van te fabriceren.

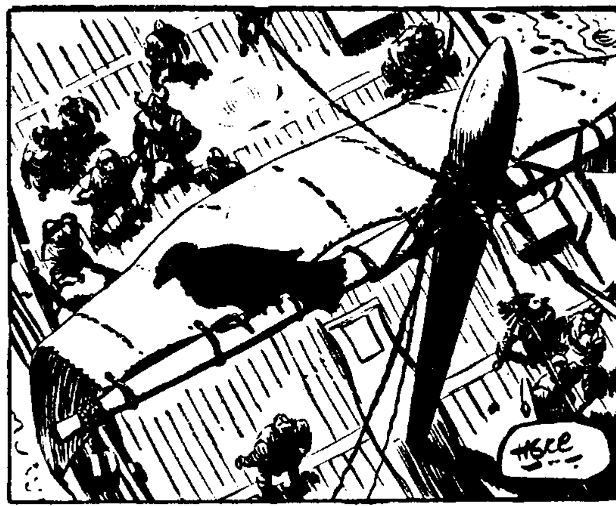
Jacques van Tol heeft ongeveer honderd Davids-liedjes op zijn geweten en behalve die liedjes nog veel meer. Dat vooral de liedjes van Van Tol in herinnering zijn gebleven, doet aan Davids capaciteiten niet zo veel af. Van de ontelbare liedjes die Van Tol voor anderen heeft geschreven, hebben er maar weinig zo'n grote faam gekregen. Uiteindelijk blijft Davids de man die ze een langdurig leven heeft geschonken, hij met zijn schlemielige verschijning, zijn dunne stem telkens weer voor volle zalen.

Het gebruik van een op de achtergrond blijvende tekstschrijver is de laatste jaren sterk toegenomen. Soms hoort men als zodanig openlijk de namen van Annie Schmidt, Jan Blokker, Michel van der Plas, Simon Carmiggelt, Kees Stip. Vaak ook verzwijgen de uitvoerende artiesten dit, zoals ze met hun tekstschrijver hebben afgesproken. En als men er naar zou vragen, zouden ze...... Maar kom, elk vak heeft recht op zijn geheimpjes.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

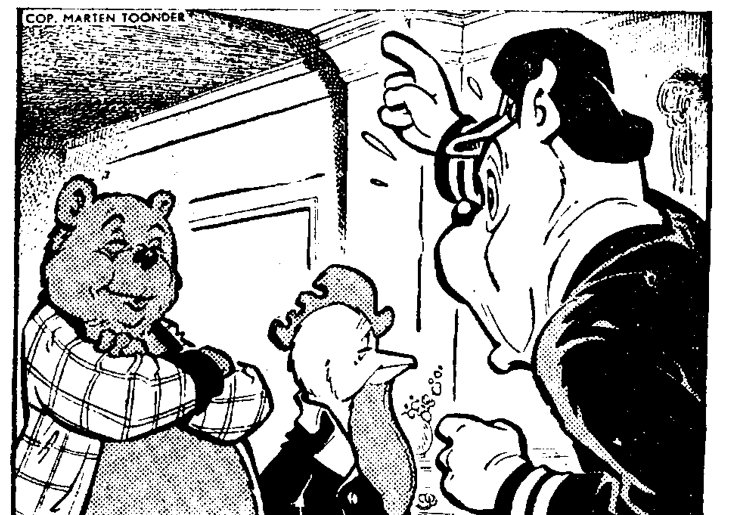
4—41 De toestand aan boord van de Drakar is nu allesbehalve aangenaam, al houden de twaalf mannen van Ondur zich koest. Er dreigt echter een nog vrij wat ernstiger moeilijkheid. De voedselvoorraad begint op te raken en er is nog slechts voor enkele dagen drinkwater.

Hoe lang Erics eigen mannen dit zonder morren zullen dulden, is een benauwende vraag. De enige, die zijn vertrouwen nog steeds niet heeft verloren, is Oude Cendrach. Desondanks besluit Eric, zijn koers te wijzigen en het wat noordelijker te zoeken en hiermee is Hako het volmondig eens. Ook wordt de raaf, die speciaal voor dit doel is meegenomen, uit zijn kleine kooi losgelaten. Is er ergens land in de buurt, dan zal de vogel er zonder aarzelen rechtstreeks op af vliegen. Het loslaten van de raaf is een gebeurtenis van belang voor de mannen, die daar eenzaam in hun kleine scheepje op de eindeloze watervlakte dobberen. In grote spanning volgen ze allen met de ogen de vlucht van de zwarte vogel; hij kan hun redding zijn! Blij met zijn vrijheid vliegt het dier pijlsnel de lucht in. Ademloos volgt de hele bemanning zijn bewegingen. Met brede wiekslagen beschrijft de raaf een cirkel om het vaartuig, éénmaal, om zich dan op de ra neer te laten, waar hij krassend blijft zitten. Een grote stilte valt over het schip. De mannen durven elkaar niet aan te zien, hun laatste hoop is hiermee vernietigd en ze weten nu, dat er geen land nabij is.

Heer Bommel gaat het overdoen

3333 Heer Bommel voelde zich niet helemaal op zijn gemak, toen hij de markies en de commissaris ontving. Want het valt als heer van stand niet mee, de verantwoording van een diefstal te dragen, zelfs niet als men gelouterd is. Doch ook de markies scheen ietwat verlegen met zijn houding te zijn. De edelman speelde nerveus met zijn lorgon en wierp een onzekere blik op Bullebas.

„Vooruit", spoorde deze hem aan, „vertel het ook maar eens aan hem!"

„Juist", sprak de markies. „Eh...... Bommel, ik ben u een verklaring schuldig.

Ge zijt nogal......eh...... betrokken geweest bij de diefstal van mijn gouden vaas. Een kostbaar familiestuk, afkomstig van......"

„Terzake", viel Bullebas hem grimmig in de rede, „noem de feiten".

„Wel hm" vervolgde de markies „die diefstal schijnt op een misverstand te berusten. Ge moet weten dat omstreeks de tijd van die... eh...... zogenaamde diefstal een putje in mijn wijnkelder van een nieuwe rooster werd voorzien. Hedenmorgen was de putje verstopt, zodat het rooster moest worden weggebroken. Wie schets mijn verbazing, toen de gesto...... eh...... de vermiste vaas in dat putje bleek te liggen. Dat bewijst dus......"

„Dat bewijst, dat de vaas daar aldoor heeft gelegen en dus onmogelijk gestolen kon zijn!" vulde de commissaris aan. „Het bewijst, dat de politie, die al genoeg te doen heeft, met onzin is lastig gevallen. De een doet maar klakkeloos aangifte van diefstal, en de ander......" (hier keek hij heer Bommel streng aan) „verhoogt de verwarring nog, door privé-detective te gaan spelen. Maar laat ik jullie nu eens één ding zeggen......"

Het waren meerdere dingen die de verbolgen politie-ambtenaar nog te vertellen had, maar heer Ollie liet het rustig over zich heen gaan.

„U hebt het moeilijk gehad, commissaris", gaf hij gul toe. „Maar moeilijkheden louteren ons, als u begrijpt wat ik bedoel".

Postspaarbank Nederl. Antillen

MAAND AUGUSTUS 1958

Kantoren		bedrag der ingebrachte gelden		bedrag der terugbetaalde gelden	aantal inlagen	aantal terug-beta-lingen	aantal nieuw afgege-ven boekjes	aantal inge-trokken boek-jes
Willemstad	ƒ	313.143,58	ƒ	403.035,89	1342	916	134	98
Otrabanda	„	—,—	„	—,—	—	—	—	—
2e Distrikt	„	—,—	„	—,—	—	—	—	—
3e Distrikt	„	—,—	„	—,—	—	—	—	—
Oranjestad Aruba	„	23.384,80	„	19.988,64	149	82	17	7
San Nicolas Aruba	„	33.861,35	„	30.343.26	270	151	50	7
Kralendijk Bonaire	„	6.978,91	„	5.605,05	55	32	5	—
Rincón Bonaire	„	322.50	„	1.637,50	10	17	3	1
Philipsburg	„	22.230,30	„	29.472,06	75	40	10	1
St Eustatius	„	11.636,75	„	1.476,—	19	9	2	—
Bottom	„	1.784,—	„	7.658,—	15	5	—	—
Windwardside	„	4.666,88	„	150,—	15	2	2	—
Totaal	ƒ	418.009,07	„	499.366,40	1950	1254	223	114
Totaal der vorige mnd	„	3.286.922,02	„	2.477.752,43	14460	7847	1267	629
Samen	ƒ	3.704.931,09	ƒ	2.977.118,83	16410	9101	1490	743

Gevallen van vergiftiging door methylalcohol in BELGIE

Brussel. — In Belgie hebben zich ernstige gevallen van vergiftiging door Methylalcohol (of houtgeest of houtalcohol, dat onder meer wordt gebruikt voor het bereiden van kleurstoffen en het ondrinkbaar maken van spiritus) voorgedaan, die tot nu toe aan zeven personen het leven hebben gekost, terwijl meer dan twintig personen na het gebruik van deze alcohol ziek zijn geworden.

De doden zijn drie Noorse zeelieden, drie inwoners van Antwerpen en een 38-jarige Belgische. De politie laat op gezette tijdstippen de bevolking van de radio waarschuwen geen alcoholische dranken te gebruiken, waarvan de herkomst twijfelachtig is.

De politie is erin geslaagd een hoeveelheid van honderden liter houtgeest, die in clandestiene disilleerderijen was gemaakt, te achterhalen. Een twaalftal personen is gearresteerd. Bij een van hen, een grossier, zijn een clandestiene distilleerderij en grote hoeveelheden hout-alcohol aangetroffen. Hij gebruikte de houtgeest voor het maken van jenever en likeuren, die vervolgens onder de naam van bekende merken in de handel werden gebracht.

Eerste Russische spoortrein met atoomaandrijving

Wenen. — Russen 1960 en 1965 zullen in de Sowjet-Unie de eerste spoortrein met atoomaandrijving rijden, zo meldde het Hongaarse jeugdblad Magyar Ifjusag. De trein, bestemd voor de verbindingen vanuit Rusland met de Stille-Oceaankust, zal tweemaal de reis door Siberie kunnen maken, met een snelheid van 500 km per uur, zonder nieuwe brandstof in te nemen.

—:—

Cairo. — Een woordvoerder van de Arabische liga heeft meegedeeld, dat Koeweit het lidmaatschap van de Liga heeft aangevraagd. Koeweit zal ook deelnemen aan het Arabische ontwikkelingsfonds.

Koeweit is het door Engeland beschermde Sjeikdom.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

19

Sir Rupert sprong uit de wagen en stapte op het winkeltje af, nam een van de kruiken ter hand en knoopte in 't Arabisch een rad gesprek aan met de eigenaar. Shrivenham, die nog slechts over een beperkte woordenschat beschikte, kon het gesprek onmogelijk volgen.

De eigenaar straalde van vreugde, spreidde zijn handen uit, gesticuleerde en scheen uitvoerig tekst en uitleg te geven. Sir Rupert bekeek verscheidene stukken aardewerk en scheen hem enkele bijzonderheden te vragen. Ten slotte koos hij een waterkruik met nauwe hals, wierp de man enkele geldstukken toe en stapte weer in de auto.

„Heel merkwaardig vakmanschap", beweerde hij. „Ze maken ze al duizend jaar volgens dezelfde methode. Het curieuze is, dat je ze net zo aantreft in de bergstreken van Armenië".

„Het maaksel is anders vrij grof", merkte Shrivenham op, die allerminst onder de indruk was geraakt.

„Nee, niet kunstzinnig. Maar historisch zeer belangwekkend. Ziet u die aanduiding van oren, hier? Dagelijkse gebruiksvoorwerpen leren ons soms van allerlei. Ik heb trouwens een hele verzameling van zulke kruiken".

De auto reed nu de hekken van de ambassade binnen.

Terstond na aankomst liet Sir Rupert zich zijn kamer wijzen. Shrivenham had er pret om, dat de grote man zijn historisch zo interessante kruik achteloos in de auto had achtergelaten, doch hij haastte zich naar boven te lopen en het ding uiterst omzichtig op Sir Huperts nachtkastje te plaatsen.

„Uw waterkruik, mijnheer".

„Wat? O, wel bedankt, jongeman".

Sir Rupert zag er enigszins verstrooid uit. Toen Shrivenham weg was, liep hij met de kruik naar het raam en haalde vlug een stukje papier uit de nauwe hals, dat hij glad streek.

Er stonden twee regels schrift op te lezen, die hij zorgvuldig overlas. Daarna stak hij het briefje in brand.

Hij belde een bediende. „Ja, mijnheer. Wil ik uw koffers uitpakken, mijnheer?"

„Neen, nog niet. Vraag of mijnheer Shrivenham even boven wil komen".

Shrivenham verscheen, met een trek van ongerustheid op z'n gezicht. „Kan ik iets voor u doen, mijnheer? Hapert er iets?"

„Mijnheer Shrivenham, er is een ingrijpende wijziging in mijn plannen gekomen. Ik mag natuurlijk rekenen op uw discretie?"

„O, volkomen, Sir Rupert".

„Ik ben sedert de oorlog niet meer in Bagdad geweest. De hotels zijn op de andere oever gelegen, niet waar?"

„Ja, mijnheer. Aan de Rashidstreet".

„Met de achterkant aan de Tigris?"

„Juist! Babylonian Palace is het grootste en min of meer het officiële hotel".

„Weet u ook iets van een hotel, dat het Tio heet?"

„O, zeker, dat wordt heel druk bezocht. Uitstekende keuken en de propriëtaire is een merkwaardig type...... Marcus Tio, bepaald de attractie van heel Bagdad".

„Wilt u daar dan maar een kamer voor mij reserveren, meneer Shrivenham?"

„Bedoelt u, dat u niet op de ambassade blijft logeren?" vroeg Shrivenham een beetje zenuwachtig. „Maar dat was toch afgesproken?"

„Wat besteld is, kan weer worden afbesteld", baste Sir Rupert op commando-toon.

„Dat spreekt vanzelf, mijnheer. Ik wilde ook niet......"

Shrivenham zweeg. Hij had er 'n voorgevoel van, dat hij hiermee later last zou krijgen.

„Ik ben hier in Bagdad om enkele zeer vertrouwelijke opdrachten uit te voeren", vervolgde Sir Rupert, „en ik heb zojuist vernomen, dat ik dat minder gemakkelijk van de ambassade uit kan doen. Daarom vraag ik u een kamer in het Tio te reserveren en mij op onopvallende wijze de ambassade uit te helpen. Ik bedoel, ik wil niet in een auto van de ambassade bij het Tio voorrijden. Ik heb ook weer een passagebiljet nodig voor het vliegtuig, dat overmorgen naar Caïro teruggaat".

Shrivenham begon hoe langer hoe meer sip te kijken. „Ik had gehoord dat u vijf dagen zou blijven..."

„Daar is geen sprake meer van. Het is beslist noodzakelijk, dat ik ten spoedigste weer in Caïro kom, zodra ik mijn opdracht heb uitgevoerd. Het is ook beter voor mijn eigen veiligheid".

„Uw eigen veiligheid?"

Opeens veranderde Sir Ruperts gelaatsuitdrukking. Een flauw lachje verleende zijn gezicht iets charmants.

„Ik geef toe, dat ik me meestal niet erg druk heb gemaakt over eigen veiligheid. Maar in dit geval moet ik ook aan de veiligheid van anderen denken. Treft u dus deze maatregelen? Als de vliegpassage moeilijkheden oplevert, moet u prioriteit vragen. Zolang ik hier ben, dat is tot vanavond, blijf ik op mijn kamer".

Toen Shrivenham verwonderd zijn mond open deed, voegde hij er nog aan toe: „Officieel ben ik ziek, een aanval van malaria". De ander knikte. „Ik behoef dus niets te gebruiken".

„Maar 't spreekt vanzelf, dat we u iets......"

„Vierentwintig uur vasten betekent niets voor mij, jongeman. Ik heb 't op m'n reizen wel langer kunnen uithouden. Doe nu maar, wat ik je gevraagd heb".

Enigszins onthutst verliet Shrivenham de kamer. Het had hem tot in het diepst van zijn Engelse hart geschokt, dat iemand insinueerde, dat het voedsel, dat hij als gast op de ambassade te eten zou krijgen, vergiftigd zou kunnen zijn.

Ook de onverwachte ziekte van Thomas Rice bekeek hij nu opeens met geheel andere ogen.

(Wordt vervolgd).

Prijsuitreiking Mariniers-Sporttoernooi

Oranjestad. — Donderdagmiddag om twaalf uur worden in de Mariniersskazerne te Savaneta de prijzen uitgereikt aan de leden van de zo zeer suksesvolle ploeg van de Mariniersskazerne, die met de meeste prijzen thuis kwamen van de wedstrijden voor de marinekampioenschappen.

Tevens zal dan de beker beschikbaar worden gesteld aan de beste sportsman van het Savanetakamp, welke beker werd uitgeloofd door de afdeling Aruba van „Onze Vloot".

Eerste H. Communie te NOORD

Oranjestad. — In de St Annakerk van Noord wordt zondag 16 november des morgens tijdens de kindermis de Eerste Heilige Communie gehouden. Des middags om vijf uur volgt dan de toediening van het heilig Vormsel.

Schouwburgbestuur vergaderde

Oranjestad. — Gisteravond vergaderde het bestuur van de stichting Schouwburg, welke gevormd wordt door afgevaardigden van het A.N.V. en C.C.A. Het gebouw nadert thans zijn voltoojiing en als richtsdatum voor de officiële opening wordt thans aangehouden 15 november. Er zijn echter nog vele factoren waarmee rekening moet worden gehouden. zodat deze datum in geen geval vaststaat.

De opening van het gebouw wordt gevierd met een feestweek, waarin tal van afdelingen van het CCA voor byzondere uitvoeringen zullen zorgen. Zo komt er een toneelavond van de toneelgroep van het CCA, onder leiding van de heer P. Wurtz, welke het blijspel „Toontje heeft een paard getekend" zal opvoeren. Het oratorium, onder leiding van Rien Hasselaar, met begeleiding van het Arubaans Symphonieorkest, onder leiding van Ad. Stenzen zullen op een andere avond Haendel's Judas Maccabaeus ten gehore brengen. Ook zal het jubileum worden gevierd in deze feestweek van het Algemeen Nederlands Verbond. Helaas zal de toneelafdeling van deze vereniging geen toneelstuk kunnen brengen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — **Geboorten:** 14 sept. Susan Gail, dochter van de heer en mevr. E. C. Cook—Meskill, Lago Colony; op 22 sept.: Angel Esteban, dochter van de heer en mevr. S. Loefstok—Kock, Sabana Basoria 45 en Lourdes Florentine, dochter van de heer en mevr. C. A. Ruiz—Kelly, Noord 73; op 24 sept.: Edina Rosemary, dochter van de heer en mevr. A. S. Abraham—Richardson, Sibelliusstraat 11; op 25 sept.: Antonio Julio, zoon van mej. C. C. Barret, Dakotarowijk 6; Ivo Aurelio, zoon van de heer en mevr. O. D. Daal—Herrera, Amandelstraat 6; Glenda Christina, dochter van de heer en mevr. O. Franken—Raven, Zuidstraat 38; op 28 sept.: Eric Raymond, zoon van de heer en mevr. L. Odor—Zambrano, A.P.M. 26 en Torencia Florentina, dochter van de heer en mevr. E. C. Daal—Conor, Bernhardstraat 212.

Huwelijken: Op 27 sept. tussen Simon Gomez en Louisa Tromp, Olijfistraat 34; Simplicio Kock en Dolores Ramos, Sabana Grandi 32; Jose Vicente Medina en Emerita Imelda Croes, Wilhelminastraat 25; Mario Caildo Kransen en Candida Marcela Rasmijn, Pos Chiquito 64b; Rafael Winterdaal en Julieta Rasmijn, Angarijn 25.

Zondag jaarlijkse bedevaart naar NOORD

Oranjestad. — Zondag 5 oktober as. wordt in de parochie van Noord de jaarlijkse bedevaart naar Alto Vista gemaakt. In verband met Rozenkrans-feest zullen de gouden kronen vanaf des morgens tien uur tot na de bedevaart op het beeld prijken. Namens pastoor Anink vestigen wij er de aandacht op, dat de volle aflaten van het feest ook in de kapel te Alto Vista te verdienen zijn.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Gevonden en verloren: Op Dakota werd een.... taperecorder verloren. Gelukkig zijn er eerlijke mensen in overvloed en werd het kostbare apparaat door een voorbijganger veilig mee naar huis genomen en later aan de eigenaar geretourneerd.

— Kinderen vonden een wieldop van een Volkswagen.

— De heer Pieternella van de Koningstraat vond en deponeerde ten politieburele een rijbewijs en portemonnaie.

Diepe glaasjes afdeling: De politie verleende te Calabas assistentie, waar een heer op sokken een huis binnendrong. Zijn schoenen werden later in de koraal gevonden.

— In het Hospitaal drong een bezoeker binnen die meende in een bar te zijn. Toen hem geen drank werd geserveerd, werd hij agressief. Op de politiewacht mocht hij afkoelen.

— Te Hatot maakte een andere heer er een vrolijke keuken van. Hij vernielde huisraad, mishandelde zijn echtgenote en schoonzuster en belaagde zijn zwager met een windbuks. Tegen de politie moest hij het echter afleggen.

Van vierwillige monsters: In Sint Nicolaas zou een kind door een passerende auto zijn aangereden en zeer ernstig gewond, ja mogelijk reeds overleden zijn. De politie kwam overhaast naar de plaats des onheils, welke in de buurt van de Anglicaanse Kerk moest liggen. Gelukkig bleek het allemaal sterk te zijn overdreven. Het vijfjarig kind, dat aangereden was, bevond zich reeds voor eerste hulp in het Lago Hospitaal en bleek zeer licht gewond te zijn. Vermoedelijk stad het al spelend onverwachts de weg over, waardoor de chauffeur van 2429 het kind niet meer kon ontwijken.

— Op de hoek van de Schaepmanstraat en Torbechestraat, vond een botsing plaats tussen 5235 en 3962. De schade beliep in totaal ongeveer ƒ 900.—. De oorzaak was dat een der bestuurders niet de voorgeschreven voorrang verleende.

— Sportwagen 4992 klom op de boulevard ter hoogte van Basiroeti in een Palm boom. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld, de wagen werd zeer ernstig beschadigd, de chauffeur zeer licht gewond.

Trekking Don Bosco-loterij

Oranjestad. — De trekking voor de loterij van Don Bosco te San Nicolas had het volgende resultaat:

Eerste prijs op nummer 191, een retourreis per KLM naar Curaçao, werd gewonnen door de 16-jarige Victor Geerman.

Tweede prijs op nummer 898, een radio-klok, gewonnen door M. Morales.

Derde prijs op nummer 1347, een pendule, gewonnen door mevr. Koolman.

—:—

Rome. — De Italiaanse regering heeft inreisvisa geweigerd aan de troep van de opera van Peking die een tournee door Italië had willen maken. Er is geen reden voor de weigering opgegeven.

Internationale bokswedstrijden in Rotterdam

Roterdam. — Tijdens internationale bokswedstrijden in Rotterdam heeft de Nederlandse middengewichtkampioen Leen Jansen in de hoofdpartij van tien ronden op punten gewonnen van de Franse halfzwaargewicht Jaques Bro.

Jo Lamers verloor door knock out in de derde ronde van de West-Duitse halfzwaargewicht Hans Ducree.

In het lichtgewicht won de Rotterdammer Jan Verhagen in de zesde ronde door technisch knock out van de Belg Moine.

Kinderen en Televisie

Londen. — Het merendeel van de Britse ouders acht televisie goed voor hun kinderen. De verhouding tussen degenen, die van oordeel zijn dat T.V. het gezinsleven gelukkiger en interessanter maakt en hen die menen dat het gezinsleven beter zou zijn zonder T.V., is acht op een blijkens een onderzoek dat de Britse commerciële televisiemaatschappij onder 1.200 gezinnen heeft ingesteld.

De ouders die T.V. slecht voor hun kinderen vinden, maken zich meer zorgen om de huns inziens ongunstige invloed op de gezondheid van de kinderen dan om de morele gevolgen van uitzendingen waarin gewelddaden voorkomen.

Het merendeel van de ondervraagden acht het kijken naar televisie opvoedend. Het verruimt de geest van de kinderen en het bevordert hun schoolprestaties, terwijl het ook hun gemeenschapszin zou ontwikkelen.

—:—

Dacca. — Twaalf leden van de oppositie in de Oostpakistaanse volksvertegenwoordiging zijn gearresteerd, omdat zij bij een gevecht in het parlement getracht zouden hebben de vice-voorzitter, een lid van de regeringscoalitie, te vermoorden. De betrokkenen werden later op borgtocht vrijgelaten.

Hervatting van het debat in alg. vergadering der V.N.

Indonesische afgevaardigde beschuldigt Nederland van illegale koloniale overheersing

Venezolaanse minister pleit voor versterking van Hammarskjoelds gezag

New York. — Bij de hervatting van het algemene debat in de algemene vergadering der V.N. hebben zich gisteren de Ministers van Buitenlandse Zaken van Venezuela, Colombia en Ecuador uitgesproken voor gelijkheid op het gebied van de Economische betrekkingen. Zij achtten het dringend noodzakelijk dat de prijzen van de grondstoffen worden gestabiliseerd.

Voorts bepleitten zij een versterking van het gezag der volkerenorganisatie en in het bijzonder van secretaris-generaal Hammarskjoeld die, volgens minister Rene de Sola van Venezuela, ten volle had getoond hoe doeltreffend hij kan optreden in bijzonder moeilijke omstandigheden.

Dr. Ali Sastroamidjojo, de Indonesische permanente vertegenwoordiger bij de V.N. verklaarde dat van het recht tot zelfbeschikking nog steeds misbruik wordt gemaakt door Nederland, om zijn illegale koloniale overheersing over West-Irian te kunnen voortzetten. Hij voegde daaraan toe: wij voeren thans met energie en doeltreffendheid uit wat verleden jaar door onze minister van buitenlandse zaken, dr. Subandrio, vanaf deze zelfde tribune werd aangekondigd: dat wij, als ons gelegenheid om over onze geschillen met de Nederlanders te onderhandelen, wordt onthouden wij genoodzaakt zijn andere maatregelen, uitgezonderd oorlog, te nemen.

De Indonesische afgevaardigde betoogde, dat de door zijn regering genomen maatregelen ten doel hadden om de betrekkingen tussen Indonesie en Nederland op een nieuwe basis van gelijkheid en rechtvaardigheid te plaatsen.

In werkelijkheid had de Indonesische regering maatregelen getroffen met betrekking tot werkloze Nederlandse onderdanen.

Inderdaad drong de Nederlandse regering aan op de onmiddellijke massa-evacuatie van Nederlandse onderdanen, hoewel er geen noodzaak bestond voor zulk een onmiddellijke evacuatie. Dit optreden van de Nederlandse regering kan slechts worden opgevat als te zijn gericht op het verstoren en lamleggen van de economische, technische en administratieve diensten van mijn land.

Wat betreft de Nederlandse investeringen in Indonesie die, volgens de vertegenwoordiger van Nederland, 1.250 miljoen dollar zouden bedragen, moet worden opgemerkt, dat deze bezittingen nimmer uit Nederland naar Indonesie werden gebracht. Van oorsprong is het Indonesisch kapitaal. Doch mijn regering heeft deze bezittingen niet zonder betaling genomen, zoals door de Nederlandse minister van buitenlandse zaken is beweerd.

Minister Carlos Sanz de Santamiaria van Colombia en Carlos Tobar Zaldumbide van Ecuador spraken over de verschrikkingen van de nieuwe bewapening, welke huns inziens een ontwapeningsakkoord dringend noodzakelijk maakten.

Dr. Endre Sik, de Hongaarse minister van buitenlandse zaken, was van oordeel dat in verscheidene delen van de wereld door de politiek van de V.S. opzettelijk gevaarlijke toestanden worden geschapen. De terechtstelling van oud-premier Imre Nagy en generaal Pal Maleter achtte hij zowel in het belang van het recht als tot voordeel van de internationale vrede, daar deze twee mannen spionnen waren geweest in de „uitdagingspolitiek" van de V.S.

De Hongaarse minister waarschuwde behalve voor de Amerikaanse invloed in Oostenrijk voor de infiltratie van kapitaal der West-Duitse zware industrie in het economische en politieke leven van Oostenrijk. Dit land moest volgens de Hongaarse minister beschermd worden tegen een „nieuwe Anschlusz".

Dertig man poogden arrestant in Amsterdam te ontzetten

Amsterdam. — Zondagavond moest het politieposthuis Kattenburg (u raadt het al: te Amsterdam) worden gesloten, nadat het was bestormd door dertig man, die een arrestant wilden ontzetten. Drie agenten werden gewond, vele ruiten van het bureau sneuvelden en in de gang, waar de slag werd geleverd, bleven bloedsporen achter. Omdat men een nieuwe aanval vreesde en er geen politiemannen genoeg waren om de burcht te verdedigen, werd, zoals gezegd, het kantoor gesloten. Op de deur van het bureau, voorheen de biechtstoel van de bewoners der eilanden genoemd, hangt nu een bordje: gelieve zich te vervoegen bij het bureau J. D. Meyerplein.

Terwijl de dertig mannen probeerden de arrestant te bevrijden, ging deze als een razende te keer, hij beet de agenten in benen en armen, moest zelf uiteraard ook de nodige klappen inkasseren.

Het eind van het lied was, dat hij bewusteloos naar een hospitaal werd gebracht.

—:—

Istanbul. — De lijken van zes Amerikanen die om het leven zijn gekomen toen hun vliegtuig op 2 september in Sowjet-Armenië neerstortte, zijn aan de Sowjet-Turkse grens door de Russen aan Amerikaanse functionarissen overgedragen.

—:—

Presidio (Texas). — De Rio Grande is door enorme regenval gestegen tot record hoogten, vernielde huizen en isoleerde duizenden in steden aan de Mexikaanse grens. Het Rode Kruis verklaarde Presidio tot rampgebied.

„SUGAR RAY" EPRIL en TOMMY BAARS

ONTMOETING met twee Nederlandse bokskampioenen

Willemstad. — (GdJ). — Tijdens ons verblijf in Amsterdam hebben wij kennis kunnen maken met twee Nederlandse bokskampioenen. Beide boksers zijn kampioen van Nederland, doch Surinamers van geboorte.

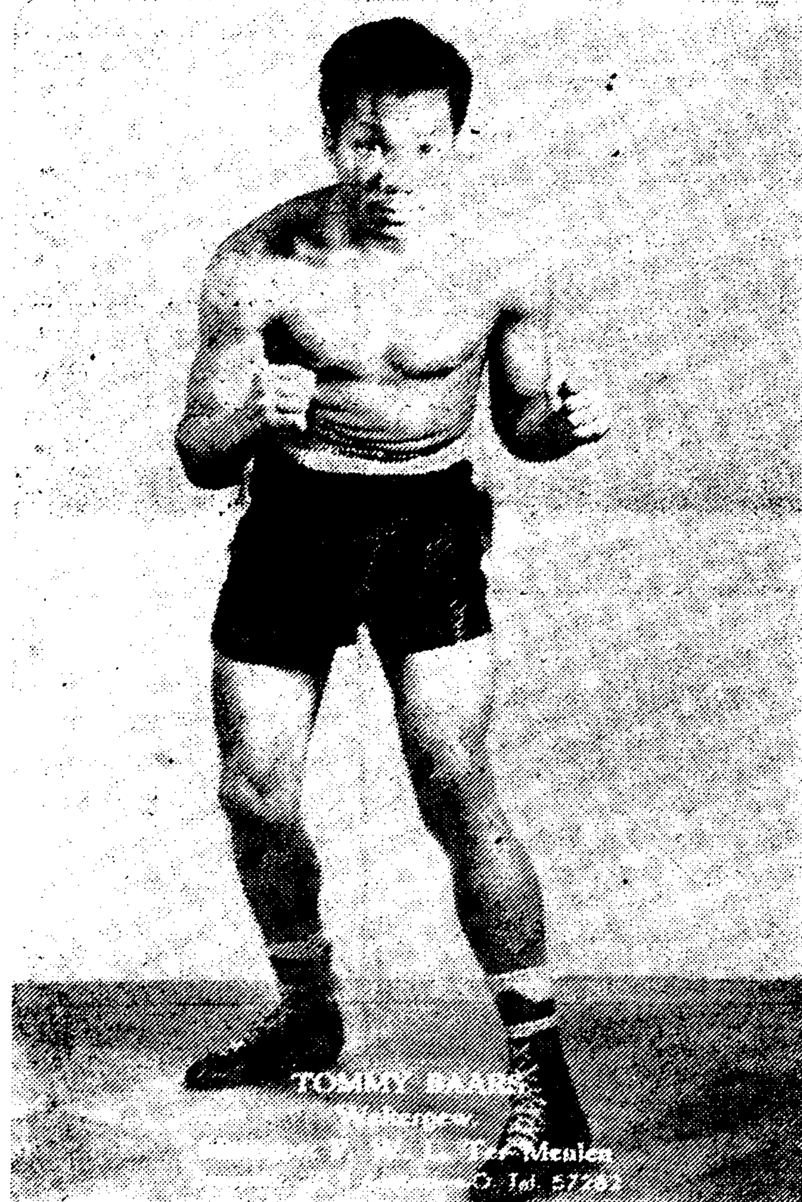
De heer Henry Epril, beter bekend onder de naam Sugar Ray wist in maart van dit jaar de Nederlandse bantamgewichtkampioen van der Zee te verslaan in de dertiende ronde van een gevecht om de bantam-titel van Nederland. **Sugar Ray staat momenteel nummer 4 op de ranglijst van Europa. De heer Epril verklaarde ons, dat hij gaarne naar Curaçao zou willen komen voor een of meerdere gevechten tegen goede locale of buitenlandse boksers.** Ook de weltergewichtkampioen van Nederland Tommy Baars hebben wij gesproken. Ook deze bokser heeft in maart van dit jaar een Nederlandse titel veroverd en wel op Frits van Kempen door een K.O. in de zevende ronde. Beide boksers verklaarden zich bereid om op Curaçao te komen boksen en dit zou zeker aanbeveling verdienen indien de heer Angel Job als promotor zou willen optreden.

Naar onze mening zou het uitkomen van deze boksers op Curaçao en Aruba zeker veel belangstelling hebben. Behalve het normale bokspubliek, dat bij elke bokswedstrijd aanwezig is, zal men tevens een grote belangstelling van Surinaamse kant kunnen tegemoetzien, terwijl de hier woonachtige Europese Nederlanders ook wel graag zouden willen zien tot welke prestaties de genoemde Surinamers in staat zijn, nu zij de Nederlandse kampioenen hebben weten te verslaan.

Baars zou aanvankelijk op 27 september zijn uitgekomen tegen de Duitser Peter Muller te Dortmund. Deze wedstrijd is echter uitgesteld tot 10 oktober en vindt dan plaats te Kiel.

Op de foto's hierboven: Links: „Sugar Ray" Epril, bantamgewichtkampioen van Nederland.

Onder: Tommy Baars, Nederlands kampioen in de weltergewichtklasse.

HENRI SNO verloor van Belgische weltergewicht

Luik. — Tijdens de internationale Weltercompetitie in Luik verloor Tiger Sno op punten van de Belg Paternotte. Het was een gevecht over acht ronden geldend voor de kwartfinales. Het was een weinig spectaculaire partij, waarin beide boksers het gevecht aanvankelijk meden. Tiger Sno slaagde er wel in enkele stoten te plaatsen maar de Belg, die technisch zeker een klasse sterker was, werd daardoor niet in moeilijkheden gebracht. In de vijfde ronde kreeg Tiger Sno een waarschuwing voor onregelmatig boksen. De Belg won met grote puntenvoorsprong.

Geslaagde demonstratie van Curaçaose gewichtheffers in AMSTERDAM

Willemstad (GdJ). — Ofschoon het aanvankelijk in de bedoeling lag een wedstrijd te houden tegen het Nederlandse gewichthef-zevental, moest van dit idee worden afgezien, aangezien de Curaçaose ploeg slechts bestond uit vier heffers.

Op de heenreis naar Stockholm werd echter afgesproken, dat de Curaçaoënaars na terugkeer uit de Zweedse hoofdstad in Nederland een demonstratiewedstrijd zouden geven tegen vier van de beste Nederlandse gewichtheffers. Aangezien dezen zich in Den Haag bevinden en behoren tot de school van de ex-zwaargewicht-kampioen van Nederland Bram Charite, kwamen op de bewuste donderdagavond uit deze stad vier heffers aan om de Curaçaose heffers tegenstand te bieden in een demonstratie-wedstrijd. De uitverkorenen die Nederland vertegenwoordigden, waren de lichtgewicht-kampioen van Nederland Ling, de lichtzwaargewicht-kampioen L. van Dorp, de middengewichtkampioen 1957 D. Molenaar en nummer 2 in de zwaargewichtklasse Stokkel.

Curaçao zou ook met vier heffers op de planken verschijnen, doch door een samenloop van omstandigheden moest Betrian verstek laten gaan. Hij zou namelijk die zelfde avond om negen uur via New York naar Curaçao vertrekken, aangezien de volgende dag geen plaats zou zijn voor de gehele ploeg tegelijk. Toen hij echter op Schiphol aankwam, gaf men hem de verzekering, dat hij gerust samen met de rest van de delegatie naar Curaçao zou kunnen afreizen, aangezien er nog ruimschoots plaats was. Betrian begaf zich toen wederom naar de Hercules Club aan de Kloveniersburgwal, alwaar de demonstratiewedstrijd zou plaats vinden, doch toen hij aankwam was de wedstrijd reeds op gang. Als goede sportsman gaf hij toch gedurende de pauze enige staaltjes van zijn kunnen weg, hetgeen bij het publiek een hartelijk applaus ontlokte.

De wedstrijd verliep vlot en werd geleid door de heer Burger, lid van de Nederlandse krachtsportbond, en internationaal gewichthefscheidsrechter, die fungeerde als referee. Na afloop van de wedstrijd werd aan ieder der deelnemers van de delegatie een herinneringsvaantje aangeboden, terwijl de Curaçaose delegatie werd bedankt voor de medewerking om na een harde training en wedstrijd in Stckholm toch in Amsterdam een demonstratie te geven. Ook de heer De Jongh, leider van de Curaçaose delegatie, dankte na afloop het bestuur van de Hercules-Club voor het organiseren van deze avond. Hij sprak de hoop uit, dat men spoedig zou kunnen komen tot een ontmoeting tussen Nederland en Curaçao in deze tak van sport, een evenement, waarop beide bonden reeds lang hopen, doch welke tot dan toe steeds om financiële redenen niet had kunnen plaats vinden. Ook deze woorden mochten bij het aanwezige publiek veel bijval ontvangen.

Als bijzonderheid moet nog worden vermeld, dat Curiel tijdens deze wedstrijd zijn Curaçao rekord wederom wist te verbeteren. Zijn totaal tijdens de wereldkampioenschappen was 275 kg. In Nederland maakte hij hier 282½ kg. van.

En hier de uitslag van de wedstrijd in cijfers:

	drukken	trekken	stoten	totaal
Bantamgewicht Curiel (Curaçao) ..	82½	85	115	282½ kg.
Lichtgewicht Monk (Curaçao)	97½	97½	120	315 kg.
Lichtgewicht Ling (Nederland)	95	95	3x gefaald	190 kg.
Middengew. Molenaar (Nederland)	95	95	125	315 kg.
Lichtzwaargew. v. Dorp (Nederland)	100	107½	135	342½ kg.
Zwaargewicht Adriana (Curaçao) ..	140	120	150	410 kg.
Zwaargewicht Stokkel (Nederland)	105	100	135	340 kg.

Na afloop van de wedstrijd gaf Adriana nog enige demonstraties weg door het nemen van diepe kniebuigingen met gewichten van 200, 225, 250 en zelfs 270 kg., welke op het aanwezige publiek grote indruk maakte en niet naliet veel applaus uit te lokken.

De C.V.B.-Competitie

Willemstad. — Zoals wij gisteren vermeldden, start de C.V.B.-competitie 1958 morgen, 1 oktober. Aan de competitie in de eerste klasse nemen acht verenigingen deel t.w.: Subt, Sithoc, Jong Colombia, Jong Holland, Jong Curaçao, Vesta, Centro Dominguito en Riverside.

Aan de competitie van de tweede klasse zouden aanvankelijk tien verenigingen deelnemen. Daar Canisius Boys dezer dagen ontbonden werd, zijn er thans dus negen teams overgebleven.

De wedstrijden van de eerste klasse worden gespeeld op woensdagen vrijdagavonden en op zondagmiddag.

De eerste wedstrijd, die morgen plaats vindt, gaat tussen Jong Holland en Jong Colombia. Voor de aanvang van deze ontmoeting (om half acht) zal er een defilé gehouden worden.

—:—

Belgrado. — Zuid-Slavië heeft de Russische ambassade te Belgrado verzocht de filmvertoningen voor Zuidslavische burgers te staken. De films van de Russische ambassade werden vrij druk bezocht, daar de toegang gratis is. Buitenlandse waarnemers geloven, dat Zuid-Slavië bang is voor schadelijke propaganda.

Langste luchtlijn ter wereld geopend

's-Gravenhage. — De langste luchtlijn ter wereld, 24.000 km., met één en hetzelfde vliegtuig, werd op zondag 28 september geopend door de Franse luchtvaartmaatschappij T.A.I.

Het is een wekelijkse dienst per Super-DC-B van Parijs naar Bora Bora, gelegen op 250 km. van het eiland Tahiti en met de hoofdstad Papeete verbonden door een aansluitende vliegbootdienst. De T.A.I. slaat hiermede zijn eigen rekord, dat in februari 1957 gevestigd was met de 21.600 km. lange antipodenlijn van Parijs naar Auckland (Nieuw Zeeland).

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

Nr 1958 14

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

Aanvang 1958—1959 C.V.B.-kompetitie:

Op 1 oktober 1958 zal een aanvang worden gemaakt met de C.V.B. 1958/59 voetbalkompetitie, althans voor wat betreft de A-klasse. Gespeeld zal worden een hele kompetitie, waaraan wordt deelgenomen door de volgende verenigingen: Jong Colombia, Jong Curaçao, Jong Holland, Centro Dominguito, Riverside, Sithoc, S.U.B.T. en Vesta.

Speeldagen: woensdag en vrijdag des avonds om 8.00 uur
zondag om 4.00 uur des namiddags.

Terreinen: Rifstadion en S.U.B.T.-terrein te Vredenberg.

IN VERBAND MET DE VERTRAAGDE INDIENING VAN JAARFORMULIEREN KUNNEN DE BIJZONDERHEDEN BETREFFENDE DE Reserve A-klasse, B-klasse, C-klasse en Junioren-kompetities, pas bij de volgende publikatie worden bekend gemaakt.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Kompetitie A-klasse:

Woensdag, 1 okt. '58 om 8.00 n.m.: Jong Colombia — Jong Holland (Stadion)
Scheidsrechter: Rosario (Adamus en Van Rosberg)
Vrijdag, 3 okt. '58 om 8.00 n.m.: Jong Curaçao 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Scheidsrechter: Van Ham (Balentien en Staphorst)
Zondag, 5 okt. '58 om 4.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Riverside 1 (Vredenberg)
Scheidsrechter: Ringma (Rudolfina en Verdonk)
Woensdag, 8 okt. '58 om 8.00 n.m.: Vesta 1 — Centro Dominguito 1 (Stadion)
Scheidsrechter: Van Rosberg (Adamus en Rosario)
Vrijdag, 10 okt. '58 om 8.00 n.m.: Jong Colombia 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Zondag, 12 okt. '58 om 8.00 n.m.: Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Stadion)
Woensdag, 22 okt. '58 om 8.00 n.m.: Riverside 1 — Vesta 1 (Stadion)
Vrijdag, 24 okt. '58 om 8.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Centro Dominguito 1 (Stadion)
Zondag, 26 okt. '58 om 4.00 n.m.: Jong Colombia 1 — Jong Curaçao 1 (Stadion)
Woensdag, 29 okt. '58 om 8.00 n.m.: Riverside 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag, 31 okt. '58 om 8.00 n.m.: Jong Holland 1 — Centro Doming. 1 (Stadion)

De eerste wedstrijd van de Kompetitie 1958/59 op woensdag 1 oktober 1958 zal worden voorafgegaan door een defilé van de aangesloten verenigingen. De aangesloten verenigingen worden beleefd verzocht aan dit defilé deel te nemen, teneinde het welslagen hiervan zeker te stellen.

MEDEDELINGEN:

Het bestuur van de C.V.B. nodigt hierbij alle aangesloten verenigingen voor zover zij nog geen jaarformulieren hebben ingediend, deze formulieren ten spoedigste te willen inleveren. Verzuim zal met boete worden gestraft, e.e.a. ingevolge de C.V.B.-reglementen.

BEEINDIGIND LIDMAATSCHAP:

De verenigingen SPARTA en CANISIUS BOYS ZIJN OPGEHEVEN, waardoor het lidmaatschap van de C.V.B. van deze verenigingen zijn komen te vervallen.

NAAMSVERANDERING:

De vereniging, genaamd Comb. S.V.V./Scherpenheuvel zal voortaan de naam voeren van „S.V. SCHERPENHEUVEL".

WEDSTRIJDEN CURACAO WISSELTROFEE:

Het Bondsbestuur heeft in de vergadering gehouden op donderdag 25 september jl. besloten het toernooi voor de Curaçao Wissel-trofee niet verder uit te spelen. Dit toernooi zal in dit seizoen weder worden gehouden. Deze beslissing houdt verband met onregelmatigheden, waardoor verschillende wedstrijden zouden moeten worden overgespeeld, en het terugtrekken van de vereniging „Centro Dominguito" uit het toernooi.

ELFTAL-OPGAVEN:

De verenigingen worden erop attent gemaakt, dat elftal-opgaven voor de maand oktober reeds op woensdag 1 oktober 1958 in het bezit moeten zijn van de 1e sekretaris. De betreffende verenigingen worden beleefd verzocht deze formulieren te willen indienen.

GRENSRECHTERS:

De aandacht van de verenigingen wordt erop gevestigd, dat alhoewel van Bondswege wordt betracht bij A-klasse-wedstrijden zoveel mogelijk neutrale grensrechters aan te wijzen, het bepaalde bij artikel 19 R.C.W., onverminderd van kracht blijft. De verenigingen zijn derhalve verplicht, indien de aangewezen grensrechter niet is opgekomen, op de eerste vordering van de scheidsrechter, een lid van haar vereniging als grensrechter aan te wijzen.

INVALLERS BIJ KOMPETITIE-WEDSTRIJDEN:

HET BONDSBESTUUR HEEFT BESLOTEN e.e.a. IN OVEREENSTEMMING MET VAN DE F.I.F.A. ONTVANGEN MEDEDELINGEN HET GEBRUIK VAN INVALLERS TIJDENS DE KOMPETITIE-WEDSTRIJDEN TOE TE STAAN, MET DIEN VERSTANDE, DAT SLECHTS VERVANGING VAN DE DOELVERDEDIGER WORDT TOEGESTAAN EN ZULKS GEDURENDE DE ALGEHELE DUUR VAN DE WEDSTRIJD. DE SPELER, DIE ALS VERVANGER VAN DE DOELVERDEDIGER TOT DE WEDSTRIJD WORDT TOEGELATEN, MAG IN DEZE WEDSTRIJD NIET GEBRUIKT WORDEN ALS VELDSPELER. DE VERVANGING VAN VELDSPELERS BLIJFT VERBODEN.

IN- EN OVERSCHRIJVINGEN:

JONG CURACAO: Harold D. Diels, ex-lid S.U.B.T. als gewoon lid. Oswaldo F. Frans, Jules R. Valies en Ronald Th. Schoop als gewone leden.

UNION FLEUR DE MARIE: N. D. Emers als gewoon lid (ex-lid S.U.B.T.).

JONG HOLLAND: S. Fox, A. Toppenberg, R. Romano, H. House, D. Demalie, F. Cafsia en Rudy Meulens als Junior-leden. C. Balentien (ex-lid Jong Curaçao) als gewoon lid. Carlos Damoen en Hubert Oplacio als Junior-leden.

VESTA: H. Hock (ex-lid Sithoc) als gewoon lid.

SITHOC: A. Sanches, R. L. Ursulita, H. Richardson en A. T. Pieters als Junior-leden. G. J. M. Löwik, P. S. Leverock (ex-lid San Lorenzo) en F. J. Rozal (ex-lid San Lorenzo) als gewone leden.

S.U.B.T.: Frank Paulina (ex-lid Jong Holland), L. Spock (ex-lid Jong Holland), Mortimer Meulens (ex-lid Jong Curaçao), E. M. Wijman (ex-lid Riverside), C. Williams, A. A. Balentien (ex-lid Athene) als gewone leden.

RIVERSIDE: E. B. Isidora als gewoon lid.

Van de vereniging „CENTRO DOMINGUITO" is bericht ontvangen, dat haar bestuur thans als volgt is samengesteld:
Voorzitter: C. Lodeweijks; ondervoorzitter: Carlos Rigot; sekretaris-penningmeester: Jossy Marten; 2e sekretaris: Freddy Sneper; 2e penningmeester: Johan Maduro; commissaris materiaal: Manuel Specht en commissaris propaganda: Orilio Martina.

Van de vereniging „S.O.A." is bericht ontvangen, dat haar bestuur thans als volgt is samengesteld:
Voorzitter: Roberto Ursula; onder-voorzitter: Rudi Paals; sekretaris: Jose P. Michel; 2e sekretaris: Roberto Martha; penningmeester: Julien van Hoop en adviseur: Alden Montanus.

KANDIDATEN JUNIOREN:

De volgende kandidaten voor de Junioren-commissie werden nog ingediend: S. A. Bomberg (Vitesse) door Vitesse en Saturnus; G. J. Haseth (Cas Coral) door Cas Coral; H. M. Römer (Cas Coral) door Cas Coral; J. M. Marten (Centro Dominguito) door Veendam en Centro Dominguito; A. Melfor (Sithoc) door Sito en Sithoc.

HET BESTUUR